

Dziennik Urzędowy L 176

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50

6 lipca 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 791/2007 z dnia 21 maja 2007 r. wprowadzające system wyrównania dodatkowych kosztów poniesionych przy wprowadzaniu do obrotu niektórych produktów rybołówstwa z Azorów, Madery, Wysp Kanaryjskich oraz Gujany Francuskiej i Reunion** 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 792/2007 z dnia 5 lipca 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 5
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 793/2007 z dnia 5 lipca 2007 r. w sprawie przyznawania uprawnień do przywozu w odniesieniu do wniosków złożonych na okres od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. w ramach kontyngentów taryfowych na przywóz byków, krów i jałówek niektórych ras alpejskich i górskich, otwartych rozporządzeniem (WE) nr 659/2007 7
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 794/2007 z dnia 5 lipca 2007 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz dla wniosków złożonych w trakcie pierwszych siedmiu dni czerwca 2007 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 536/2007 na mięso drobiowe 8
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 795/2007 z dnia 5 lipca 2007 r. ustalające refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu 9
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2007 z dnia 5 lipca 2007 r. ustalające stawki refundacji do niektórych produktów zbożowych i ryżu wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu 12
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 797/2007 z dnia 5 lipca 2007 r. w sprawie wydawania pozwoleń na wywóz w sektorze wina 16
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 798/2007 z dnia 5 lipca 2007 r. ustanawiające zakaz połowów śledzia w obszarach ICES VIIg, VIIIh, VIIj oraz VIIIk przez statki pływające pod banderą Zjednoczonego Królestwa** 17

DECYZJE

Rada

2007/464/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 5 czerwca 2007 r. uchylająca decyzję 2005/186/WE w sprawie występowania nadmiernego deficytu na Malcie 19

2007/465/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 5 czerwca 2007 r. uchylająca decyzję 2004/917/WE w sprawie występowania nadmiernego deficytu w Grecji 21

2007/466/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie mianowania do Komitetu Regionów sześciu członków ze Szwecji i dziewięciu zastępców członków ze Szwecji 23

Komisja

2007/467/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 28 czerwca 2007 r. powołująca grupę ekspertów do spraw identyfikacji radiowej (RFID) 25

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ Wspólne działanie Rady 2007/468/WPZiB z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie wsparcia działań Komisji Przygotawczej Organizacji Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych (CTBTO) w celu zwiększenia jej zdolności monitorowania i oceny oraz w ramach realizacji strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia 31
- ★ Wspólne stanowisko Rady 2007/469/WPZiB z dnia 28 czerwca 2007 r. dotyczące konferencji przeglądowej Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów (CWC) w 2008 r. 39

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz.U. L 370 z 31.12.1985) (Polskie wydanie specjalne, rozdział 07, tom 01, str. 227) 42

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 791/2007

z dnia 21 maja 2007 r.

wprowadzające system wyrównania dodatkowych kosztów poniesionych przy wprowadzaniu do obrotu niektórych produktów rybołówstwa z Azorów, Madery, Wysp Kanaryjskich oraz Gujany Francuskiej i Reunion

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37 i art. 299 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sektor rybołówstwa w najbardziej oddalonych regionach Wspólnoty stoi wobec trudności dotyczących zwłaszcza dodatkowych kosztów ponoszonych przy wprowadzaniu do obrotu niektórych produktów rybołówstwa, wynikających ze szczególnych utrudnień określonych w art. 299 ust. 2 Traktatu i powodowanych głównie kosztami transportu na kontynent europejski.
- (2) W celu zachowania konkurencyjności niektórych produktów rybołówstwa w porównaniu do podobnych produktów pochodzących z innych regionów Wspólnoty w 1992 r. Wspólnota wprowadziła środki mające wyrównać takie dodatkowe koszty w sektorze rybołówstwa. Środki mające zastosowanie w okresie 2003–2006 są ustanowione w rozporządzeniu Rady (WE)

nr 2328/2003 ⁽³⁾. Od 2007 r. należy utrzymać środki mające na celu rekompensatę dodatkowych kosztów ponoszonych przy wprowadzaniu na rynek niektórych produktów rybołówstwa na podstawie sprawozdania Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady oraz Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego.

- (3) Ze względu na różne warunki rynkowe w przedmiotowych najbardziej oddalonych regionach, wahania w połowach i zapasach oraz w popycie rynkowym należy pozostawić zainteresowanym państwom członkowskim określenie produktów rybołówstwa kwalifikujących się do wyrównania, ich odpowiednich ilości maksymalnych oraz kwot wyrównania w ramach całkowitej kwoty przyznanej państwu członkowskiemu.
- (4) Państwa członkowskie powinny mieć prawo do różnicowania wykazu i ilości przedmiotowych produktów rybołówstwa oraz wysokości wyrównania w ramach całkowitej kwoty przyznanej na państwo członkowskie. Powinny również mieć prawo do dostosowywania swoich planów wyrównania, jeśli jest to uzasadnione zmieniającymi się warunkami.
- (5) Państwa członkowskie powinny określić kwotę wyrównania na poziomie, który pozwala na odpowiednią rekompensatę dodatkowych kosztów wynikających ze szczególnych utrudnień, z którymi muszą sobie radzić najbardziej oddalone regiony, a zwłaszcza z kosztów transportu produktów na kontynent europejski. W celu uniknięcia nadmiernego wyrównania kwota pomocy powinna być proporcjonalna do dodatkowych kosztów, które rekompensuje, i w żadnym wypadku nie powinna przekraczać 100 % kosztów transportu na kontynent europejski i innych kosztów powiązanych. W tym celu należy również uwzględnić inne rodzaje interwencji publicznej mające wpływ na poziom dodatkowych kosztów.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 24 kwietnia 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dz.U.).

⁽²⁾ Dz.U. C 93 z 27.4.2007, str. 31.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2328/2003 z dnia 22 grudnia 2003 r. wprowadzające system wyrównania dodatkowych kosztów poniesionych przy wprowadzaniu do obrotu niektórych produktów rybołówstwa z Azorów, Madery, Wysp Kanaryjskich i francuskich departamentów Gujany i Reunion spowodowanych oddaleniem tych regionów (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 34).

- (6) Aby właściwie zrealizować cele niniejszego rozporządzenia i zagwarantować zgodność ze wspólną polityką rybołówstwa, wsparcie powinno być ograniczone do produktów rybołówstwa zebranych i przetworzonych zgodnie z jej zasadami.
- (7) W celu zapewnienia efektywnego i prawidłowego funkcjonowania systemu wyrównywania państwa członkowskie powinny upewnić się, że podmioty otrzymujące pomoc są rentowne, a system wdrażania pozwala na prawidłowe stosowanie systemu wyrównywania.
- (8) Aby umożliwić odpowiednie monitorowanie systemu wyrównywania, zainteresowane państwa członkowskie powinny składać roczne sprawozdania z jego funkcjonowania.
- (9) Aby umożliwić podjęcie decyzji, czy kontynuować system wyrównywania po 2013 r., Komisja powinna przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie przygotowane na podstawie niezależnej oceny w odpowiednim czasie przed zakończeniem funkcjonowania systemu.
- (10) Wydatki Wspólnoty przewidziane na system wyrównywania powinny być realizowane w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji poprzez bezpośrednie zarządzanie scentralizowane zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. f) rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽¹⁾.
- (11) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽²⁾.
- (12) Do celów wdrożenia bezpośredniego scentralizowanego zarządzania finansowego powinno stosować się rozporządzenie Komisji (WE) nr 2003/2006 ustanawiające szczegółowe zasady finansowania przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) wydatków związanych ze wspólną organizacją rynków produktów rybołówstwa i akwakultury ⁽³⁾.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie wprowadza na lata 2007–2013 system wyrównywania dodatkowych kosztów ponoszonych w wyniku szczególnych utrudnień występujących w regionach najbardziej oddalonych przez podmioty gospodarcze określone w art. 3 przy wprowadzaniu na rynek niektórych produktów rybołówstwa z następujących regionów najbardziej oddalonych (zwany dalej „wyrównaniem”):

- Azory,
- Madera,
- Wyspy Kanaryjskie,
- Gujana Francuska oraz
- Reunion.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicję „produktów rybołówstwa” określoną w art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury ⁽⁴⁾.

Artykuł 3

Podmioty gospodarcze

1. Wyrównanie jest wypłacane następującym podmiotom gospodarczym, które ponoszą dodatkowe koszty przy wprowadzaniu na rynek produktów rybołówstwa:

- a) producenci;
- b) właściciele lub operatorzy statków zarejestrowanych w portach regionów, o których mowa w art. 1, i działających na terytorium tych regionów lub stowarzyszenia takich operatorów; oraz
- c) podmioty gospodarcze w sektorze przetwórstwa i wprowadzania do obrotu lub stowarzyszenia takich podmiotów, które ponoszą dodatkowe koszty przy wprowadzaniu na rynek danych produktów.

2. Zainteresowane państwa członkowskie podejmują kroki w celu zapewnienia, aby wyrównanie otrzymywały tylko rentowne podmioty gospodarcze.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 378/2007 (Dz.U. L 95 z 5.4.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

⁽³⁾ Dz.U. L 379 z 28.12.2006, str. 49.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1759/2006 (Dz.U. L 335 z 1.12.2006, str. 3).

Artykuł 4

Kwalifikowalne produkty rybołówstwa

1. Każde zainteresowane państwo członkowskie określa dla swoich regionów, o których mowa w art. 1, wykaz produktów rybołówstwa i ilości tych produktów, które kwalifikują się do wyrównania. Wykaz produktów rybołówstwa i ich ilości mogą być różne dla każdego z regionów należącego do jednego państwa członkowskiego.

2. Przy ustanawianiu wykazu i ilości produktów, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie uwzględniają wszystkie istotne czynniki, w szczególności konieczność zapewnienia, by wyrównanie nie powodowało zwiększenia nacisku na biologicznie wrażliwe zasoby, poziom dodatkowych kosztów oraz jakościowe i ilościowe aspekty produkcji i wprowadzania do obrotu.

3. Produkty rybołówstwa, dla których przyznaje się wyrównanie, muszą być zbierane i przetwarzane zgodnie z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa w zakresie:

- a) ochrony i gospodarowania zasobami;
- b) możliwości odtworzenia historii produktu;
- c) norm klasyfikacji.

4. Wyrównania nie przyznaje się dla produktów rybołówstwa:

- a) złowionych przez statki państw trzecich z wyjątkiem statków rybackich pływających pod banderą Wenezueli i prowadzących działalność na wodach Wspólnoty;
- b) złowionych przez statki rybackie Wspólnoty, które nie są zarejestrowane w jednym z portów znajdujących się w regionach określonych w art. 1;
- c) przywiezionych z państw trzecich;
- d) pochodzących z nielegalnych, nieraportowanych lub nieuregulowanych połowów.

Liter b) nie stosuje się, w przypadku gdy surowiec dostarczony zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym artykule nie wystarcza do wykorzystania potencjału przemysłu przetwórczego działającego w danym najbardziej oddalonym regionie.

Artykuł 5

Wyrównanie

1. Każde zainteresowane państwo członkowskie określa dla swoich regionów, o których mowa w art. 1, poziom wyrównania dla każdego produktu rybołówstwa zamieszczonego w

wykazie, o którym mowa w art. 4 ust. 1. Poziom ten może być zróżnicowany dla poszczególnych regionów lub między regionami należącymi do jednego państwa członkowskiego.

2. Wyrównanie uwzględnia:

- a) dla każdego produktu rybołówstwa – dodatkowe koszty wynikające ze szczególnych trudnień występujących w danych regionach, a w szczególności wydatki poniesione na transport na kontynent europejski; oraz
- b) wszelkie inne rodzaje interwencji publicznej mające wpływ na poziom dodatkowych kosztów.

3. Wyrównanie dodatkowych kosztów jest proporcjonalne do tych kosztów, które są przedmiotem rekompensaty. Poziom wyrównania dodatkowych kosztów jest odpowiednio uzasadniony w planie wyrównania. Wyrównanie nie może jednak w żadnym przypadku przekroczyć 100 % wydatków poniesionych na transport i innych powiązanych kosztów dotyczących produktów rybołówstwa przeznaczonych na kontynent europejski.

4. Całkowita roczna kwota wyrównania nie przekracza:

- a) dla Azorów i Madery: 4 283 992 EUR;
- b) dla Wysp Kanaryjskich: 5 844 076 EUR;
- c) dla Gujany Francuskiej i Reunion: 4 868 700 EUR.

Artykuł 6

Dostosowania

Zainteresowane państwa członkowskie mogą dostosować wykaz i ilości kwalifikujących się produktów rybołówstwa, o których mowa w art. 4 ust. 1, oraz poziom wyrównania, o którym mowa w art. 5 ust. 1, aby uwzględnić zmieniające się warunki, o ile przestrzega się całkowitych kwot, o których mowa w art. 5 ust. 4.

Artykuł 7

Przedkładanie planów wyrównania

1. Do dnia 6 listopada 2007 r. zainteresowane państwa członkowskie przedkładają Komisji wykaz i ilości, o których mowa w art. 4 ust. 1, oraz poziom wyrównania, o którym mowa w art. 5 ust. 1 (zwane dalej wspólnie „planem wyrównania”).

2. Jeżeli plan wyrównania nie spełnia wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu, Komisja w terminie dwóch miesięcy prosi państwo członkowskie o odpowiednie dostosowanie planu. W takim przypadku państwo członkowskie przedkłada Komisji dostosowany plan wyrównania.

3. W przypadku braku reakcji Komisji w terminie dwóch miesięcy od otrzymania planu wyrównania, o którym mowa w ust. 1 i 2, plan wyrównania uważa się za zatwierdzony.

4. Jeżeli państwo członkowskie wprowadza dostosowania zgodnie z art. 6, przedkłada Komisji zmieniony plan wyrównania, a procedurę określoną w ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio. W przypadku braku reakcji Komisji w terminie czterech tygodni od otrzymania zmienionego planu wyrównania zmieniony plan uważa się za zatwierdzony.

Artykuł 8

Składanie sprawozdań

1. Każde zainteresowane państwo członkowskie sporządza roczne sprawozdanie na temat stosowania wyrównania i przedkłada je Komisji do dnia 30 czerwca każdego roku.

2. Do dnia 31 grudnia 2011 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie na temat stosowania wyrównania, przygotowane na podstawie niezależnej oceny, do którego, jeżeli zachodzi taka potrzeba, dołącza wnioski legislacyjne.

Artykuł 9

Przepisy finansowe

1. Wydatki ponoszone przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem uważa się za wydatki, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.

2. Do celów wykonywania przepisów ust. 1 stosuje się rozporządzenie (WE) nr 2003/2006.

Artykuł 10

Kontrola

Państwa członkowskie przyjmują odpowiednie przepisy w celu zapewnienia zgodności z wymogami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu oraz w celu zapewnienia prawidłowości działań.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 maja 2007 r.

Artykuł 11

Zasady szczegółowe

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozporządzenia mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 2.

Artykuł 12

Komitet

1. Komisja jest wspierana przez Komitet Zarządzający ds. Produktów Rybołówstwa.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE wynosi jeden miesiąc.

Artykuł 13

Środki przejściowe

1. Jeżeli państwa członkowskie przedłożyły Komisji wnioski o dostosowanie zgodnie z art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 2328/2003, w sprawie których nie podjęto decyzji do dnia 31 grudnia 2006 r., do wniosków tych stosuje się nadal art. 8 tego rozporządzenia.

2. Do wydatków ponoszonych przez państwa członkowskie na mocy rozporządzenia (WE) nr 2328/2003 i zgłoszonych Komisji po dniu 15 października 2006 r. stosuje się przepisy art. 9.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.

W imieniu Rady

M. GLOS

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 792/2007**z dnia 5 lipca 2007 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 6 lipca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lipca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 5 lipca 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	36,7
	TR	97,2
	ZZ	67,0
0707 00 05	JO	151,2
	TR	105,7
	ZZ	128,5
0709 90 70	IL	42,1
	TR	92,9
	ZZ	67,5
0805 50 10	AR	52,2
	UY	55,9
	ZA	60,2
	ZZ	56,1
0808 10 80	AR	82,2
	BR	80,0
	CA	99,5
	CL	84,3
	CN	74,6
	NZ	98,9
	US	124,2
	UY	46,9
	ZA	103,6
	ZZ	88,2
0808 20 50	AR	79,0
	CL	85,5
	NZ	98,4
	ZA	112,4
	ZZ	93,8
0809 10 00	EG	88,7
	TR	203,7
	ZZ	146,2
0809 20 95	TR	257,5
	US	279,5
	ZZ	268,5
0809 30 10, 0809 30 90	US	120,3
	ZZ	120,3
0809 40 05	IL	150,7
	ZZ	150,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 793/2007**z dnia 5 lipca 2007 r.****w sprawie przyznawania uprawnień do przywozu w odniesieniu do wniosków złożonych na okres od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. w ramach kontyngentów taryfowych na przywóz byków, krów i jałówek niektórych ras alpejskich i górskich, otwartych rozporządzeniem (WE) nr 659/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 659/2007 z dnia 14 czerwca 2007 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym na przywóz byków, krów i jałówek niektórych ras alpejskich i górskich, przeznaczonych do celów innych niż ubój ⁽³⁾, otworzyło kontyngenty taryfowe na przywóz produktów sektora wołowiny i cielęciny.

- (2) Ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski o przyznanie uprawnień do przywozu na okres od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r., przewyższają ilości dostępne (dotyczy uprawnień objętych kontyngentem o numerze porządkowym 09.4196). Należy zatem określić, na jakie ilości uprawnienia mogą być przyznane, poprzez ustalenie współczynnika(-ów) przydziału, jaki(e) należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wniosków o przyznanie uprawnień do przywozu złożonych na okres trwający od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 659/2007 ustala się współczynnik przydziału wynoszący 14,2857 % dla uprawnień w ramach kontyngentu o numerze porządkowym 09.4196.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 6 lipca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lipca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, str. 13. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 289/2007 (Dz.U. L 78 z 17.3.2007, str. 17).

⁽³⁾ Dz.U. L 155 z 15.6.2007, str. 20.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 794/2007**z dnia 5 lipca 2007 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz dla wniosków złożonych w trakcie pierwszych siedmiu dni czerwca 2007 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 536/2007 na mięso drobiowe**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2777/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 536/2007 z dnia 15 maja 2007 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym na mięso drobiowe przydzielonym Stanom Zjednoczonym Ameryki ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 536/2007 otworzyło kontyngenty taryfowe na przywóz produktów w sektorze mięsa drobiowego.
- (2) Wnioski o pozwolenia na przywóz złożone w trakcie pierwszych siedmiu dni czerwca 2007 r. w odniesieniu

do podokresu od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 września 2007 r. dotyczą ilości mniejszych niż ilości dostępne. Należy zatem określić ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków, i dodać je do ilości ustalonych dla następnego podokresu obowiązywania kontyngentu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków o pozwolenia na przywóz w ramach kontyngentu o numerze porządkowym 09.4169 na mocy rozporządzenia (WE) nr 536/2007 i które dodaje się do ilości w podokresie trwającym do dnia 1 października 2007 r. do dnia 31 grudnia 2007 r., wynoszą 4 166 250 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 6 lipca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lipca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 77. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 679/2006 (Dz.U. L 119 z 4.5.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 128 z 16.5.2007, str. 6.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 795/2007**z dnia 5 lipca 2007 r.****ustalające refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu⁽²⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 1784/2003 i art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003, różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów, o których mowa w art. 1 tych rozporządzeń, a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Na mocy art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 refundacje powinny być ustalane z uwzględnieniem, z jednej strony, istniejącej sytuacji i przyszłych tendencji pod względem cen i dostępności zbóż, ryżu i ryżu łamanego na rynku Wspólnoty, a z drugiej – cen zbóż, ryżu, ryżu łamanego i produktów sektora zbożowego na rynku światowym. Na mocy tych samych artykułów należy także zapewnić na rynku zbożowym i ryżowym równowagę i naturalny rozwój cen i handlu, a ponadto uwzględniać ekonomiczne aspekty przewidywanych wywozów oraz potrzebę unikania zakłóceń na rynku Wspólnoty.
- (3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1518/95⁽³⁾ w sprawie systemu przywozu i wywozu produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu, określiło w art. 2 szczególne kryteria, jakie należy uwzględnić przy wyliczaniu refundacji dla tych produktów.
- (4) Należy różnicować refundacje dla niektórych produktów przetworzonych w zależności od zawartości w tych produktach popiołów, surowego błonnika, łusek, białka, tłuszczu lub skrobi, ponieważ zawartość ta jest szczególnie znaczącym wskaźnikiem ilości produktu podstawowego rzeczywiście obecnego w produkcie przetworzonym.
- (5) Jeśli chodzi o maniok i inne korzenie oraz bulwy roślin tropikalnych, jak również wytworzone z nich mąki, ekonomiczny aspekt ich wywozu, jaki można przewidywać, biorąc przede wszystkim pod uwagę charakter i pochodzenie tych produktów, nie uzasadnia aktualnie potrzeby ustalania refundacji wywozowej. W odniesieniu do niektórych produktów przetworzonych na bazie zbóż, niewielkie znaczenie udziału Wspólnoty w handlu światowym nie wymaga aktualnie ustalania refundacji wywozowej.
- (6) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków mogą spowodować konieczność zróżnicowania refundacji w odniesieniu do niektórych produktów, w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (7) Refundację należy ustalać raz na miesiąc. W tym odstępie czasu może ona zostać zmieniona.
- (8) Niektóre produkty przetworzone na bazie kukurydzy mogą być poddane obróbce termicznej, która stwarza ryzyko przyznania refundacji nieodpowiadającej jakości produktu. Należy uściślić, że produkty te, zawierające wstępnie żelatynizowaną skrobię, nie mogą korzystać z refundacji wywozowej.
- (9) Komitet Zarządzający ds. Zbóż nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1518/95, ustala się w wysokości podanej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 6 lipca 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1549/2004 (Dz.U. L 280 z 31.8.2004, str. 13).

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 55. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2993/95 (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 25).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lipca 2007 r.

W imieniu Komisji
Jean-Luc DEMARTY
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 5 lipca 2007 r. ustalającego refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	21,55	1104 23 10 9300	C10	EUR/t	17,70
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	18,47	1104 29 11 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	18,47	1104 29 51 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C10	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C10	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C10	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	C10	EUR/t	3,85
1103 19 40 9100	C10	EUR/t	0,00	1107 10 11 9000	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	27,70	1107 10 91 9000	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	21,55	1108 11 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	18,47	1108 11 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	18,47	1108 12 00 9200	C10	EUR/t	24,62
1103 19 10 9000	C10	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	C10	EUR/t	24,62
1103 19 30 9100	C10	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	C10	EUR/t	24,62
1103 20 60 9000	C10	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	C10	EUR/t	24,62
1103 20 20 9000	C10	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	C10	EUR/t	0,00
1104 19 69 9100	C10	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	C10	EUR/t	0,00
1104 12 90 9100	C10	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 12 90 9300	C10	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	24,12
1104 19 10 9000	C10	EUR/t	0,00	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	18,47
1104 19 50 9110	C10	EUR/t	24,62	1702 30 91 9000	C10	EUR/t	24,12
1104 19 50 9130	C10	EUR/t	20,01	1702 30 99 9000	C10	EUR/t	18,47
1104 29 01 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	C10	EUR/t	18,47
1104 29 03 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	C10	EUR/t	24,12
1104 29 05 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	C10	EUR/t	18,47
1104 29 05 9300	C10	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	C10	EUR/t	25,28
1104 22 20 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	C10	EUR/t	17,54
1104 22 30 9100	C10	EUR/t	0,00	2106 90 55 9000	C14	EUR/t	18,47
1104 23 10 9100	C10	EUR/t	23,09				

⁽¹⁾ Produktom poddanym obróbce termicznej powodującej wstępną żelatynizację skrobi nie przyznaje się żadnej refundacji.

⁽²⁾ Refundacje przyznaje się zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2730/75 (Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 20), ze zmianami.

Uwaga.: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Cyfrowe kody miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

Inne miejsca przeznaczenia określa się następująco:

C10: Wszystkie miejsca przeznaczenia.

C14: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Szwajcarii i Liechtensteinu.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 796/2007**z dnia 5 lipca 2007 r.****ustalające stawki refundacji do niektórych produktów zbożowych i ryżu wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu⁽²⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 oraz art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 stanowią, że różnica między notowaniami lub cenami produktów wymienionych w art. 1 każdego z tych rozporządzeń na rynku światowym a cenami wewnątrz Wspólnoty może zostać pokryta refundacją wywozową.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. wdrażające rozporządzenie Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych do niektórych produktów rolnych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu oraz kryteria ustalania wysokości sum takich refundacji⁽³⁾, określa produkty, dla których należy ustalić stawkę refundacji stosowaną w przypadku, jeśli produkty te są wywożone jako towary wymienione odpowiednio w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1785/2003.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005, stawkę refundacji na 100 kilogramów każdego z omawianych produktów podstawowych ustala się co miesiąc.
- (4) Ustalenie z wyprzedzeniem wysokich stawek refundacji może zagrozić zobowiązaniom podjętym w odniesieniu do refundacji, które mogą zostać przyznane do wywozów produktów rolnych należących do towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu. W takich sytuacjach, niezbędne jest zatem podjęcie środków ostrożności, nie stanowiąc jednak przeszkody dla zawierania umów długoterminowych. Ustalenie specjalnej stawki refundacji dla celów ustalenia refundacji z wyprzedzeniem jest środkiem, który pozwala na osiągnięcie tych różnych celów.
- (5) Uwzględniając porozumienie pomiędzy Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie wywozów produktów z ciasta makaronowego ze Wspólnoty do Stanów Zjednoczonych, przyjęte decyzją Rady 87/482/EWG⁽⁴⁾, niezbędne jest zróżnicowanie refundacji do produktów objętych kodami CN 1902 11 00 i 1902 19 ze względu na ich miejsce przeznaczenia.
- (6) Zgodnie z art. 15 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005, należy ustalić obniżoną stawkę refundacji wywozowej, uwzględniając wysokość mającej zastosowanie refundacji wywozowej, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1722/93⁽⁵⁾, dla rozpatrywanych produktów podstawowych, stosowaną w zakładanym okresie wytworzenia towarów.
- (7) Napoje alkoholowe uważane są za mniej wrażliwe na cenę zbóż stosowanych do produkcji tych napojów. Niemniej jednak, Protokół 19 do Aktu Przystąpienia Zjednoczonego Królestwa, Irlandii i Danii stanowi, że należy uchwalić środki niezbędne do ułatwienia stosowania zbóż wspólnotowych do produkcji napojów alkoholowych pozyskiwanych ze zbóż. Konieczne jest zatem dostosowanie stawki refundacji stosowanej odpowiednio do zbóż wywożonych jako napoje alkoholowe.
- (8) Komitet Zarządzający ds. Zbóż nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji stosowane do produktów podstawowych wymienionych w załączniku A do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 i w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 i wywożonych jako towary wymienione odpowiednio w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1785/2003, ustala się na poziomie podanym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 6 lipca 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 797/2006 (Dz.U. L 144 z 31.5.2006, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, str. 24. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 447/2007 (Dz.U. L 106 z 24.4.2007, str. 31).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 275 z 29.9.1987, str. 36.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 159 z 1.7.1993, str. 112. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1584/2004 (Dz.U. L 280 z 31.8.2004, str. 11).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lipca 2007 r.

W imieniu Komisji

Heinz ZOUREK

Dyrektor Generalny ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji stosowane od dnia 6 lipca 2007 r. do niektórych produktów zbożowych i ryżu wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu (*)

Kod CN	Opis produktu (1)	Stawka refundacji na 100 kg produktu podstawowego (EUR/100 kg)	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Pozostałe
1001 10 00	Pszenvica durum		
	– przy wywozie towarów objętych kodami CN 1902 11 i 1902 19 do Stanów Zjednoczonych Ameryki	—	—
	– w innych przypadkach	—	—
1001 90 99	Pszenvica zwykła i mieszanka żyta z pszenicą (meslin):		
	– przy wywozie towarów objętych kodami CN 1902 11 i 1902 19 do Stanów Zjednoczonych Ameryki	—	—
	– w innych przypadkach		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 (2)	—	—
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 (3)	—	—
	– – w innych przypadkach	—	—
1002 00 00	Żyto	—	—
1003 00 90	Jęczmień		
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 (3)	—	—
	– w innych przypadkach	—	—
1004 00 00	Owies zwyczajny	—	—
1005 90 00	Kukurydza w formie:		
	– skrobia		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 (2)	1,539	1,539
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 (3)	—	—
	– – w innych przypadkach	1,539	1,539
	– glukoza, syrop glukozowy, maltodekstryna, syrop maltodekstrynowy objęte kodami CN 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 (4):		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 (2)	1,154	1,154
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 (3)	—	—
	– – w innych przypadkach	1,154	1,154
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 (3)	—	—
	– inne (w tym nieprzetworzone)	1,539	1,539
	Skrobia ziemniaczana objęta kodem CN 1108 13 00 podobna do produktu pozyskiwanego z przetworzonej kukurydzy:		
	– jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 (2)	1,539	1,539
	– przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 (3)	—	—
	– w innych przypadkach	1,539	1,539

(*) Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do towarów wymienionych w tabelach I i II Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarii z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarii lub do Księstwa Liechtensteinu.

Kod CN	Opis produktu ⁽¹⁾	Stawka refundacji na 100 kg produktu podstawowego (EUR/100 kg)	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Pozostałe
ex 1006 30	Ryż całkowicie biały:		
	– okrągłozłaziarnisty	—	—
	– średnioziarnisty	—	—
	– długoziarnisty	—	—
1006 40 00	Ryż łamany	—	—
1007 00 90	Ziarno sorgo, inne niż mieszańcowe, przeznaczone na siew	—	—

⁽¹⁾ W odniesieniu do produktów rolnych pozyskanych w drodze przetworzenia produktu podstawowego lub/i produktów powiązanych, stosuje się współczynniki określone w załączniku V do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1043/2005.

⁽²⁾ Omawiane produkty wchodzą w zakres kodu CN 3505 10 50.

⁽³⁾ Towary wymienione w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub towary, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2825/93 (Dz.U. L 258 z 16.10.1993, str. 6).

⁽⁴⁾ W odniesieniu do syropów objętych kodami CN 1702 30 99, 1702 40 90 i 1702 60 90, pozyskanych w drodze mieszania syropów glukozy i fruktozy, refundacje wywozowe odnoszą się tylko do syropu glukozy.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 797/2007**z dnia 5 lipca 2007 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na wywóz w sektorze wina**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 883/2001 z dnia 24 kwietnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w odniesieniu do wymiany handlowej produktów w sektorze wina z państwami trzecimi⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 i art. 9 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 63 ust. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina⁽²⁾ ograniczył udzielanie refundacji wywozowych do produktów w sektorze wina do ilości i wydatków uzgodnionych w porozumieniu w sprawie rolnictwa zawartym podczas wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej.
- (2) Artykuł 9 rozporządzenia (WE) nr 883/2001 ustalił warunki, w których Komisja może podjąć szczególne środki w celu uniknięcia przekroczenia przewidzianej ilości lub dostępnego budżetu w ramach wyżej wymienionego porozumienia.
- (3) Na podstawie informacji dotyczących wniosków o pozwolenia na wywóz, będących w dyspozycji Komisji w dniu 4 lipca 2007 r., dostępna ilość w okresie do dnia 31 sierpnia 2007 r., dla stref przeznaczenia 1) Afryka, 3) Europa Wschodnia i 4) Europa Zachodnia,

określonych w art. 9 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 883/2001, może zostać przekroczona, w przypadku gdy wydawanie pozwoleń na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji nie zostanie ograniczone. Należy zatem zastosować jednolity wskaźnik akceptacji wniosków złożonych od dnia 1 do dnia 3 lipca 2007 r. i zawiesić dla wymienionych stref do dnia 16 września 2007 r. wydawanie wnioskowanych pozwoleń na wywóz, jak również składanie nowych wniosków,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Pozwolenia na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji w sektorze wina, o które wnioskowano w okresie od dnia 1 do dnia 3 lipca 2007 r. zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 883/2001, są wydawane w ilości wynoszącej 16,62 % ilości wnioskowanej dla strefy 1) Afryka, w ilości wynoszącej 23,66 % ilości wnioskowanej dla strefy 3) Europa Wschodnia i w ilości wynoszącej 27,97 % ilości wnioskowanej dla strefy 4) Europa Zachodnia.

2. Dla produktów w sektorze wina określonych w ust. 1 wydawanie pozwoleń na wywóz, o które wnioskowano od dnia 4 lipca 2007 r., jak również składanie wniosków o pozwolenia na wywóz od dnia 6 lipca 2007 r., jest zawieszony dla stref przeznaczenia 1) Afryka, 3) Europa Wschodnia i 4) Europa Zachodnia do dnia 16 września 2007 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 6 lipca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lipca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 128 z 10.5.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2079/2005 (Dz.U. L 333 z 20.12.2005, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2165/2005 (Dz.U. L 345 z 28.12.2005, str. 1).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 798/2007**z dnia 5 lipca 2007 r.****ustanawiające zakaz połowów śledzia w obszarach ICES VIIg, VIIIh, VIIj oraz VIIf przez statki pływające pod banderą Zjednoczonego Królestwa**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 41/2007 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalające wielkości dopuszczalnych połowów na 2007 r. i związane z nimi warunki dla pewnych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe ⁽³⁾, określa kwoty na rok 2007.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2007 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów, przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2007 r. państwu członkowskiemu określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stada w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Zakazuje się przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lipca 2007 r.

W imieniu Komisji

Fokion FOTIADIS

Dyrektor Generalny ds. Rybołówstwa i Gospodarki
Morskiej

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1967/2006 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, str. 11. Sprostowanie w Dz.U. L 36 z 8.2.2007, str. 6).

⁽³⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2007, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 444/2007 (Dz.U. L 106 z 24.4.2007, str. 22).

ZAŁĄCZNIK

Nr	16
Państwo członkowskie	ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO
Stado	HER/7G-K
Gatunek	Śledź (<i>Clupea harengus</i>)
Obszar	VIIg, VIIh, VIIj oraz VIIk
Data	12.6.2007

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 5 czerwca 2007 r.

uchylająca decyzję 2005/186/WE w sprawie występowania nadmiernego deficytu na Malcie

(2007/464/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 104 ust. 12,

uwzględniając zalecenie Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzją Rady 2005/186/WE⁽¹⁾, przyjętą po otrzymaniu zalecenia Komisji zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu, stwierdzono występowanie nadmiernego deficytu na Malcie. Rada zwróciła uwagę, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wynosił w 2003 roku 9,7 % PKB (z czego 2,9 % PKB w wyniku jednorazowej operacji), czyli przekroczył wynoszącą 3 % wartość odniesienia ustanowioną w Traktacie, podczas gdy wskaźnik zadłużenia sektora instytucji rządowych i samorządowych brutto wynosił 72 % PKB i w 2004 roku wykazywał tendencję do dalszego oddalania się od ustalonej w Traktacie wartości odniesienia w wysokości 60 %.

(2) W dniu 5 lipca 2004 r., zgodnie z art. 104 ust. 7 Traktatu oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽²⁾, Rada skierowała do Malty zalecenie położenia kresu sytuacji nadmiernego deficytu publicznego najpóźniej do końca 2006 r. Zalecenie to zostało podane do publicznej wiadomości.

(3) Zgodnie z art. 104 ust. 12 Traktatu decyzję Rady w sprawie występowania nadmiernego deficytu należy uchylić, kiedy nadmierny deficyt w danym państwie członkowskim zostanie, w ocenie Rady, skorygowany.

(4) Zgodnie z Protokołem w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonym do Traktatu Komisja dostarcza danych służących do wdrożenia przedmiotowej procedury. W ramach stosowania wspomnianego protokołu państwa członkowskie są zobowiązane do przedłożenia danych na temat deficytu budżetowego i długu publicznego oraz innych związanych z tym zmiennych dwa razy w roku, mianowicie do dnia 1 kwietnia oraz do dnia 1 października, zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 3605/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie stosowania protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską⁽³⁾.

(5) Na podstawie danych dostarczonych przez Komisję (Eurostat) zgodnie z art. 8g ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 3605/93, po otrzymaniu powiadomienia od Malty przed dniem 1 kwietnia 2007 r. oraz na podstawie prognozy służb Komisji z wiosny 2007 r., uzasadnione są następujące wnioski:

— deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych zmniejszył się z 10 % PKB w 2003 roku do 2,6 % PKB w 2006 r., czyli poniżej wartości odniesienia dla deficytu wynoszącej 3 % PKB. Wynik ten jest nieco lepszy niż wartość docelowa przewidziana na rok 2006 w zaktualizowanym programie konwergencji ze stycznia 2006 r., chociaż nieco przekracza cele określone przez Radę w zaleceniu zgodnie z art. 104 ust. 7,

⁽¹⁾ Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 21.

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, str. 6. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1056/2005 (Dz.U. L 174 z 7.7.2005, str. 5).

⁽³⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2103/2005 (Dz.U. L 337 z 22.12.2005, str. 1).

- ponad połowę (około czterech punktów procentowych) z 7,4 punktów procentowych PKB, o które zmniejszył się wskaźnik deficytu między rokiem 2003 a 2006, należy przypisać większym dochodom, odzwierciedlającym zmiany w podatkach pośrednich oraz efektywniejsze ściąganie podatków. Niższy wskaźnik wydatków względem PKB wyjaśnia pozostałe 3,5 punktu procentowego, częściowo odzwierciedlając większą częstotliwość przeprowadzania operacji jednorazowych (tzn. sprzedaży gruntów, księgowanych zwyczajowo jako wydatek ujemny). Zmniejszenie wskaźnika dochodów względem PKB byłoby mniejsze przy wyłączeniu dużej jednorazowej operacji zwiększającej wydatki, związanej z restrukturyzacją stoczni, która wyniosła w 2003 r. około 3 % PKB. Ponadto ograniczenie wydatków osiągnięto dzięki zmniejszeniu i restrukturyzacji podmiotów publicznych, obostrzeniom przy rekrutacji pracowników do służb publicznych i kontroli płatności na zabezpieczenia społeczne,
- w latach 2004–2006 jednorazowe operacje zmniejszające deficyt stanowiły średnio około 1 % PKB. Bez tych jednorazowych operacji (0,7 % PKB) deficyt w 2006 r. nadal przekraczałby wartość odniesienia i wynosiłby 3,3 % PKB. W 2006 r. saldo strukturalne (tzn. saldo dostosowane cyklicznie z wyłączeniem środków jednorazowych i innych środków tymczasowych) poprawiło się i jego wysokość szacuje się na nieco powyżej 1 % PKB,
- prognoza służb Komisji z wiosny 2007 r. przewiduje dalszy spadek deficytu do poziomu 2,1 % PKB, głównie dzięki dodatkowym ograniczeniom wydatków. Operacje jednorazowe mają według prognoz wynieść 0,6 % PKB, czyli zasadniczo tyle samo, co w roku poprzednim, a więc nawet z ich wyłączeniem deficyt nie przekroczy wartości odniesienia. Wartość ta jest zasadniczo zgodna z oficjalnymi szacunkami zawartymi w powiadomieniu z kwietnia 2007 r., zgodnie z którym deficyt ma wynieść 1,9 % PKB. Na rok 2008 prognoza wiosenna przewiduje – przy założeniu kontynuacji obecnej polityki – dalsze zmniejszenie deficytu do poziomu 1,6 % PKB (z wyłączeniem operacji jednorazowych). Świadczy to o tym, że deficyt zmniejszono do poziomu poniżej 3 % PKB w sposób wiarygodny i trwałe. Przewiduje się, że

saldo strukturalne ulegnie niewielkiej poprawie w 2007 r., a w 2008 r. – przy założeniu kontynuacji obecnej polityki – poprawa ta ma wynieść 1 punkt procentowy. Sytuację tę należy rozpatrywać w kontekście konieczności osiągnięcia postępu w realizacji celu średniookresowego (*medium-term objective* – MTO) odnoszącego się do sytuacji budżetowej, którym w przypadku Malty jest osiągnięcie zrównoważonej sytuacji budżetowej w ujęciu strukturalnym,

- dług publiczny obniżył się z najwyższej wartości wynoszącej 73,9 % PKB w 2004 r. do 66,5 % w roku 2006. Według prognozy służb Komisji z wiosny 2007 r. przewiduje się, że wskaźnik zadłużenia zmniejszy się do około 64,3 % do końca 2008 r., tym samym zbliżając się do wartości odniesienia wynoszącej 60 % PKB.

- (6) W opinii Rady nadmierny deficyt na Malcie został skorygowany i w związku z tym należy uchylić decyzję 2005/186/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że sytuacja nadmiernego deficytu na Malcie została skorygowana.

Artykuł 2

Niniejszym uchyla się decyzję 2005/186/WE.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Malty.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 5 czerwca 2007 r.

W imieniu Rady

S. GABRIEL

Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 5 czerwca 2007 r.

uchylająca decyzję 2004/917/WE w sprawie występowania nadmiernego deficytu w Grecji

(2007/465/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 104 ust. 12,

uwzględniając zalecenie Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 2004/917/WE⁽¹⁾, przyjętą po otrzymaniu zalecenia Komisji zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu, stwierdzono występowanie nadmiernego deficytu w Grecji. Rada zauważyła, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wynosił w 2003 roku 3,2 % PKB, czyli przekroczył wynoszącą 3 % PKB wartość odniesienia ustanowioną w Traktacie, podczas gdy wskaźnik zadłużenia sektora instytucji rządowych i samorządowych brutto wynosił 103 % PKB, znacznie przekraczając określoną w Traktacie wartość odniesienia w wysokości 60 % PKB. Dane dotyczące deficytu i zadłużenia sektora instytucji rządowych i samorządowych brutto za rok 2003 były kilkakrotnie korygowane. Według najnowszych danych deficyt i dług wynosiły odpowiednio 6,2 % PKB oraz 107,8 % PKB.
- (2) W dniu 6 lipca 2004 r., zgodnie z art. 104 ust. 7 Traktatu oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽²⁾, Rada skierowała do Grecji zalecenie położenia kresu sytuacji nadmiernego deficytu publicznego najpóźniej do końca 2005 roku. Zalecenie to zostało podane do publicznej wiadomości.
- (3) Dnia 19 stycznia 2005 r. decyzją Rady 2005/334/WE⁽³⁾, zgodnie z art. 104 ust. 8, Rada uznała, na podstawie zalecenia Komisji, że Grecja nie podjęła skutecznych działań w odpowiedzi na zalecenie Rady wydane na mocy art. 104 ust. 7. Dnia 17 lutego 2005 r. decyzją Rady 2005/441/WE⁽⁴⁾ Rada zadecydowała, w oparciu o zalecenie Komisji i zgodnie z art. 104 ust. 9, o wezwaniu Grecji do podjęcia środków zmierzających do takiego ograniczenia deficytu, jakie zostanie uznane za niezbędne do zaradzenia sytuacji nadmiernego deficytu, oraz przedłużyła termin skorygowania deficytu o jeden rok, tj. do 2006 roku.
- (4) Zgodnie z art. 104 ust. 12 Traktatu decyzję Rady w sprawie występowania nadmiernego deficytu należy

uchylić, kiedy nadmierny deficyt w danym państwie członkowskim zostanie, w ocenie Rady, skorygowany.

- (5) Zgodnie z Protokołem w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonym do Traktatu Komisja dostarcza danych służących do wdrożenia przedmiotowej procedury. W ramach stosowania protokołu państwa członkowskie są zobowiązane do przedłożenia danych na temat deficytu budżetowego i długu publicznego oraz innych związanych z tym zmiennych dwa razy w roku, mianowicie do dnia 1 kwietnia i do dnia 1 października, zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 3605/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie stosowania protokołu w sprawie procedury nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską⁽⁵⁾.
- (6) Na podstawie danych przekazanych przez Komisję (Eurostat) zgodnie z art. 8 g ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 3605/93, po otrzymaniu powiadomienia od Grecji w dniu 1 kwietnia 2007 r. oraz na podstawie prognozy służb Komisji z wiosny 2007 r., uzasadnione są następujące wnioski:
  - deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych zmniejszył się z 7,9 % PKB w 2004 roku do 2,6 % PKB w 2006 roku, czyli poniżej wartości odniesienia dla deficytu wynoszącej 3 % PKB. Jest to deficyt identyczny z wartością docelową określoną w zaktualizowanym greckim programie stabilności z grudnia 2005 r.;
  - dochody i wydatki przyczyniły się do korekty nominalnej PKB o prawie 3 punkty procentowe w porównaniu z defycytem w 2005 r. w wysokości 5,5 % w prawie równych częściach. Dochody ogółem wyrażone jako procent PKB wzrosły o 1,5 punktu procentowego PKB, przy czym wzrost wynikający z podatków pośrednich stanowił połowę punktu procentowego PKB. Na pozostały punkt procentowy składają się wyższe składki na ubezpieczenie społeczne i inne dochody, w tym transfery kapitałowe (w ramach UE). Wydatki ogółem zostały obniżone o 1,25 punktu procentowego PKB, co wynikało przede wszystkim z ograniczenia wydatków pierwotnych (o 0,5 % PKB) oraz wydatków z tytułu odsetek (0,25 % PKB). Wydatki kapitałowe zostały również ograniczone o około pół punktu procentowego PKB. Dochody jednorazowe wynosiły 0,6 % PKB. W 2006 roku saldo strukturalne (tzn. saldo dostosowane cyklicznie z wyłączeniem środków jednorazowych i innych środków tymczasowych) poprawiło się i jego wysokość szacuje się na 2,25 % PKB. Dostosowanie deficytu do długu na poziomie 2,3 % PKB jest w dużej mierze uzasadnione;

⁽¹⁾ Dz.U. L 389 z 30.12.2004, str. 25.

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, str. 6. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1056/2005 (Dz.U. L 174 z 7.7.2005, str. 5).

⁽³⁾ Dz.U. L 107 z 28.4.2005, str. 24.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 153 z 16.6.2005, str. 29.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2103/2005 (Dz.U. L 337 z 22.12.2005, str. 1).

- prognoza służb Komisji z wiosny 2007 roku przewiduje w 2007 roku dalszy spadek deficytu do poziomu 2,4 % PKB. Jest to zgodne z oficjalną wartością docelową deficytu ustanowioną w zaktualizowanej wersji programu konwergencji z grudnia 2006 r. na poziomie 2,4 % PKB. Jednak prognoza służb Komisji uwzględnia dodatkowe dochody jednorazowe na poziomie 0,25 % PKB oraz również dodatkowe środki o stałym charakterze mające na celu ograniczanie wydatków na poziomie ok. 0,25 % PKB; zarówno te dochody, jak i środki o charakterze trwałym zostały zapowiedziane przed datą końcową dla prognozy służb Komisji z wiosny 2007 r. i nie są uwzględnione w wartości docelowej z grudnia 2006 r. Mimo to deficyt na 2007 r. przewidywany w prognozie z wiosny nie jest niższy od wartości docelowej, ponieważ wpływ tych nowych środków jest zrównoważony zarówno ostrożniejszymi założeniami co do wzrostu gospodarczego, jak i tym, że środki o charakterze stałym przewidziane na 2007 r. nie zrekompensują w pełni, zdaniem Komisji, spadku dochodów jednorazowych. Bez środków jednorazowych deficyt i tak byłby poniżej wartości odniesienia i wyniósłby 2,9 % PKB. Na rok 2008 prognoza wiosenna przewiduje – przy założeniu kontynuacji obecnej polityki – deficyt na poziomie 2,7 % PKB bez uwzględniania środków jednorazowych w odniesieniu do 2008 r. Świadczy to o tym, że deficyt zmniejszono do poziomu poniżej 3 % PKB w sposób wiarygodny i trwały. Przewiduje się, że saldo strukturalne ulegnie poprawie w 2007 r. o około 0,25 punktu procentowego PKB i – przy założeniu kontynuacji obecnej polityki – w niewielkim stopniu także w 2008 r. Sytuację tę należy rozpatrywać w kontekście konieczności osiągnięcia postępu w realizacji celu średniookresowego odnoszącego się do sytuacji budżetowej, którym w przypadku Grecji jest osiągnięcie zrównoważonej sytuacji budżetowej w ujęciu strukturalnym;
- dług publiczny obniżył się z 108,5 % PKB w 2004 r. do 104,5 % w 2006 r. Prognoza z wiosny 2007 r. przewiduje dalszy spadek wskaźnika zadłużenia do poziomu około 97,5 % do końca 2008 r., co nadal

znacznie przekraczać będzie wartość odniesienia wynoszącą 60 % PKB. Można uznać, że wskaźnik zadłużenia w wystarczającym stopniu obniża się do wartości odniesienia wynoszącej 60 % PKB.

- (7) Organy statystyczne Grecji usprawniły swoje procedury, dzięki czemu znacznie zmniejszyły się rozbieżności statystyczne i poprawie uległa ogólna jakość danych dotyczących sektora instytucji rządowych i samorządowych. Władze greckie zobowiązały się do pełnego wdrożenia planu działania na rzecz poprawy statystyki finansów publicznych. W związku z tym Eurostat wycofał swoje zastrzeżenia co do jakości przekazywanych danych.
- (8) W opinii Rady nadmierny deficyt w Grecji został skorygowany i w związku z tym należy uchylić decyzję 2004/917/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że sytuacja nadmiernego deficytu w Grecji została skorygowana.

Artykuł 2

Niniejszym uchyla się decyzję 2004/917/WE.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Greckiej.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 5 czerwca 2007 r.

W imieniu Rady
S. GABRIEL
Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 28 czerwca 2007 r.

w sprawie mianowania do Komitetu Regionów sześciu członków ze Szwecji i dziewięciu zastępców członków ze Szwecji

(2007/466/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 263,

uwzględniając propozycję rządu Szwecji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 24 stycznia 2006 r. Rada przyjęła decyzję 2006/116/WE w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2006 r. do dnia 25 stycznia 2010 r. ⁽¹⁾.
- (2) W następstwie rezygnacji pana Henrika HAMMARA, pana Chrisa HEISTERA, pana Rogera KALIFFA, pana Larsa NORDSTRÖMA, pani Lisbeth RYDEFJÄRD i pani Catariny TARRAS-WAHLBERG zwolniło się sześć stanowisk członka Komitetu Regionów. W następstwie rezygnacji pani Leny CELION, pani Agnety GRANBERG, pani Ulli NORGREN, pana Endricka SCHUBERTA, pani Catariny SEGERSTEN-LARSSON, pani Christiny TALLBERG i pani Åsy ÖGREN zwolniło się siedem stanowisk zastępcy członka Komitetu Regionów. W następstwie wygaśnięcia mandatu pana Kenta PERSSONA zwolniło się jedno stanowisko zastępcy członka. W następstwie mianowania pani Lisbeth RYDEFJÄRD, dawniej zastępcy członka, członkiem Komitetu Regionów (pani RYDEFJÄRD tymczasem zrezygnowała z tego stanowiska) zwolniło się jedno stanowisko zastępcy członka,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Na okres pozostający do końca kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2010 r., zostają niniejszym mianowani:

a) na stanowisko członka Komitetu Regionów:

- pan Paul LINDQUIST, Lidingö kommun,
- pani Kristina ALVENDAHL, Stockholms kommun,
- pani Maria WALLHAGER, Stockholms läns landsting,
- pan Ilmar REEPALU, Malmö kommun,
- pani Lotta HÅKANSSON HARJU, Järfälla kommun,
- pani Catarina SEGERSTEN-LARSSON, Värmlands läns landsting,

oraz

b) na stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów:

- pan Carl Fredrik GRAF, Halmstads kommun,
- pani Susanna HABY, Göteborgs kommun,
- pan Carl Johan SONESON, Skåne läns landsting,
- pan Rolf SÄLLRYD, Kronobergs läns landsting,
- pani Ingela NYLUND WATZ, Stockholms läns landsting,
- pani Agneta LIPKIN, Norrbottens läns landsting,
- pan Tore HULT, Alingsås kommun,
- pani Yoomi RENSTRÖM, Ovanåkers kommun,
- pan Kenth LÖVGREN, Gävle kommun,

na miejsce:

- a) — pana Henrika HAMMARA,
- pani Lisbeth RYDEFJÄRD,
  - pana Larsa NORDSTRÖMA,
  - pana Rogera KALIFFA,
  - pani Catariny TARRAS-WAHLBERG,
  - pana Chrisa HEISTERA,
- oraz

b) — pani Agnety GRANBERG,

- pani Leny CELION,
- pani Catariny SEGERSTEN-LARSSON,
- pana Kenta PERSSONA,
- pana Endricka SCHUBERTA,
- pani Christiny TALLBERG,
- pani Lisbeth RYDEFJÄRD (mianowana członkiem tymczasem zrezygnowała z tego stanowiska),
- pani Åsy ÖGREN,
- pani Ulli NORGREN.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 25.2.2006, str. 75.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 28 czerwca 2007 r.

W imieniu Rady

S. GABRIEL

Przewodniczący

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 28 czerwca 2007 r.

powołująca grupę ekspertów do spraw identyfikacji radiowej (RFID)

(2007/467/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 153 Traktatu nałożył na Wspólnotę i państwa członkowskie zadanie zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów poprzez wspieranie ich prawa do informacji i zrzeszania się w celu zabezpieczenia swoich interesów. Artykuł 163 stanowi, że Wspólnota powinna zachęcać przemysł do zwiększania konkurencyjności międzynarodowej i pełnego wykorzystania potencjału rynku wewnętrznego, w szczególności poprzez zdefiniowanie wspólnych norm. Artykuł 157 stanowi, że Wspólnota oraz państwa członkowskie powinny tworzyć korzystne warunki dla inicjatyw przemysłowych i sprzyjać lepszemu wykorzystaniu potencjału przemysłowego poszczególnych polityk.
- (2) Komunikat Komisji zatytułowany „Identyfikacja radiowa (RFID) w Europie: w stronę ram polityki”⁽¹⁾ (zwany dalej „komunikatem”) zawierał zapowiedź utworzenia grupy ekspertów do spraw identyfikacji radiowej (zwanej dalej RFID), która powinna umożliwić dialog pomiędzy zainteresowanymi stronami, w celu pełnego zrozumienia i przedstawiania opinii na temat działań, które powinny zostać powzięte w nawiązaniu do zagadnień poruszonych w komunikacie.
- (3) W związku z powyższym konieczne jest ustanowienie grupy ekspertów w dziedzinie RFID i zdefiniowanie jej zadań oraz struktury.
- (4) Grupa ta powinna wspierać rozwój dialogu z udziałem organizacji konsumentów, podmiotów działających na rynku oraz władz krajowych i europejskich, w tym organów ochrony danych.
- (5) Dane osobowe dotyczące członków grupy powinny być przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽²⁾.

- (6) Należy ustalić okres stosowania niniejszej decyzji. Komisja w odpowiednim czasie rozważy zasadność jego przedłużenia,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Grupa ekspertów do spraw identyfikacji radiowej

Niniejszym powołuje się „grupę ekspertów do spraw identyfikacji radiowej”, zwaną dalej „grupą”, ze skutkiem od dnia 1.7.2007 r.

Artykuł 2

Zadania

Zadania grupy obejmują:

- a) udzielanie Komisji porad dotyczących treści zalecenia określającego zasady, jakie władze publiczne i inne zainteresowane strony powinny stosować w przypadku wykorzystywania RFID, oraz porad dotyczących innych inicjatyw Komisji w tej dziedzinie;
- b) opracowywanie wytycznych określających sposób korzystania z zastosowań RFID, przy uwzględnieniu opinii zainteresowanych stron oraz zagadnień dotyczących długoterminowych użytkowników, jak również ekonomicznych i społecznych aspektów technologii RFID;
- c) wspieranie Komisji w staraniach dotyczących promowania kampanii podnoszących świadomość na temat możliwości i wyzwań związanych z RFID na szczeblu państw członkowskich i poszczególnych obywateli;
- d) dostarczanie obiektywnych informacji i ułatwianie wymiany doświadczeń oraz dobrych praktyk w odniesieniu do możliwości i wyzwań związanych z technologią RFID, łącznie z jej zastosowaniem dla gospodarki i społeczeństwa europejskiego; dostarczanie obiektywnych informacji na temat krajowych i wspólnotowych ram prawnych w zakresie ochrony danych i prywatności, oraz innych zagadnień politycznych.

Artykuł 3

Konsultacje

Komisja może konsultować się z grupą w każdej sprawie dotyczącej wprowadzenia w Europie bezpiecznego, pewnego, niezagrażającego prywatności i skutecznego podejścia do RFID.

⁽¹⁾ COM(2007) 96 wersja ostateczna.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, str. 1.

Artykuł 4

Skład i powoływanie

1. W skład grupy wchodzi nie więcej niż 35 członków.
2. Dyrektor Generalny DG ds. Społeczeństwa Informacyjnego i Mediów albo jego/jej przedstawiciel powołuje członków grupy i obserwatorów spośród specjalistów posiadających kompetencje w dziedzinach wskazanych w art. 2 i 3 ust. 1 oraz spośród osób zaproponowanych przez organizacje zaproszone do wskazania ekspertów. Zastępcy członków grupy są powoływani w liczbie równej liczbie członków grupy, na takich samych warunkach. Zastępca członka automatycznie zastępuje członka, który jest nieobecny lub niedysponowany.
3. Sposób powołania członków zapewnia zrównoważoną reprezentację zainteresowanych stron, w szczególności obejmuje przedstawicieli następujących grup:
  - a) społeczeństwa obywatelskiego:
    - i) docelowi użytkownicy systemów RFID (obywatele, konsumenci, pacjenci, pracownicy);
    - ii) organizacje ochrony prywatności;
  - b) zainteresowanych stron:
    - i) użytkownicy z różnych sektorów zastosowania RFID (na przykład logistyki, mechaniki, przestrzeni powietrznej, zdrowia, handlu detalicznego, produktów farmaceutycznych);
    - ii) strony aktywnie zaangażowane w tworzenie systemów RFID (takie jak producenci chipów RFID, projektanci i producenci opakowanych identyfikatorów i czytników, integratorzy oprogramowania i systemów, usługodawcy oraz dostawcy rozwiązań w zakresie ochrony prywatności i bezpieczeństwa);
    - iii) organy normalizacyjne.
4. Następujące władze publiczne są zaproszone do udziału w obradach grupy w charakterze obserwatorów:
  - a) przedstawiciele państw członkowskich sprawujących prezydencję UE w czasie trwania mandatu grupy ekspertów;
  - b) przedstawiciele organów ochrony danych.

5. Następujący eksperci są zaproszeni do udziału w obradach grupy w charakterze obserwatorów:

- a) naukowcy akademicy i praktycy;
- b) eksperci od technologii, w szczególności w odniesieniu do sieciowej identyfikacji radiowej następnej generacji („Internet rzeczy”);
- c) eksperci prawni, którzy służą radą na temat istniejących przepisów.

6. Członkowie grupy są powoływani na dwuletnią kadencję, z możliwością ponownego powołania. Członkowie pełnią swoje funkcje do czasu ich zastąpienia albo wygaśnięcia ich mandatu.

7. Członkowie, którzy utracą zdolność efektywnego uczestniczenia w obradach grupy, złożą rezygnację albo naruszą warunki określone w ust. 3–5 niniejszego artykułu lub w art. 287 Traktatu, mogą zostać zastąpieni na okres pozostały do wygaśnięcia ich mandatu.

8. Nazwy organizacji wskazanych w ust. 2 niniejszego artykułu są publikowane na stronie internetowej Dyirekcji Generalnej ds. Społeczeństwa Informacyjnego i Mediów. Dane dotyczące członków są gromadzone, przetwarzane i publikowane zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Artykuł 5

Tryb działania

1. Grupie przewodniczy przedstawiciel Komisji.
2. W porozumieniu z Komisją grupa może ustanowić podgrupy do zbadania szczegółowych kwestii podlegających zakresowi obowiązków ustalonymu przez grupę. Podgrupy są rozwiązywane po wypełnieniu swojego mandatu.
3. Przedstawiciel Komisji może zaprosić ekspertów albo obserwatorów posiadających szczególną wiedzę na temat danego punktu porządku obrad, do udziału w pracach grupy lub podgrupy, jeżeli jest to pomocne i/lub konieczne.
4. Informacje uzyskane w wyniku uczestniczenia w obradach grupy lub podgrupy nie mogą zostać ujawnione, jeżeli, w opinii Komisji, dotyczą spraw poufnych.

5. Posiedzenia grupy i podgrup odbywają się zwykle w pomieszczeniach Komisji w zgodzie z ustalonymi procedurami i harmonogramem. Komisja zapewnia obsługę sekretariatu. W posiedzeniach grupy i jej podgrup mogą uczestniczyć inni, zainteresowani jej pracami urzędnicy Komisji.

6. Grupa przyjmuje swój regulamin wewnętrzny w oparciu o wzór regulaminu wewnętrznego przyjęty przez Komisję.

7. Komisja może publikować – w języku oryginalnym danego dokumentu – wszelkie streszczenia, konkluzje, częściowe konkluzje lub dokumenty robocze grupy.

Artykuł 6

Koszty posiedzeń

Komisja zwraca koszty podróży i, w stosownych przypadkach, koszty pobytu ponoszone przez członków, ekspertów i obserwatorów w związku z działaniami grupy, zgodnie z przepisami Komisji dotyczącymi zwrotu kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych.

Członkowie grupy nie są wynagradzani za pełnienie swoich funkcji.

Koszty posiedzeń są zwracane w granicach rocznego budżetu przyznanego grupie przez właściwe służby Komisji.

Artykuł 7

Stosowanie

Decyzję stosuje się do dnia 31 marca 2009 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Viviane REDING

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

REGULAMIN WEWNĘTRZNY GRUPY EKSPERTÓW DO SPRAW IDENTYFIKACJI RADIOWEJ (RFID)

Grupa ekspertów do spraw identyfikacji radiowej (RFID),

uwzględniając decyzję Komisji powołującą grupę ekspertów do spraw identyfikacji radiowej (RFID), a w szczególności jej art. 1,

uwzględniając wzór regulaminu wewnętrznego opublikowany przez Komisję,

PRZYJĘŁA NASTĘPUJĄCY REGULAMIN WEWNĘTRZNY:

*Artykuł 1***Zwoływanie posiedzeń**

1. Przewodniczący zwołuje posiedzenia grupy, z własnej inicjatywy albo na wniosek zwykłej większości członków, po uzyskaniu zgody Komisji.
2. Mogą być zwoływane wspólne spotkania grupy z innymi grupami, dla przedyskutowania spraw należących do ich zakresu kompetencji.

*Artykuł 2***Porządek obrad**

1. Sekretariat ustala porządek obrad, na odpowiedzialność przewodniczącego, i wysyła go do członków grupy.
2. Grupa przyjmuje porządek obrad na początku posiedzenia.

*Artykuł 3***Przekazywanie dokumentów członkom grupy**

1. Sekretariat wysyła zaproszenia na posiedzenie i projekt porządku obrad członkom grupy nie później niż 30 dni kalendarzowych przed datą spotkania.
2. Sekretariat wysyła projekty do konsultacji grupy oraz wszystkie pozostałe dokumenty robocze do członków grupy nie później niż 14 dni kalendarzowych przed datą spotkania.
3. W pilnych albo wyjątkowych przypadkach terminy na wysłanie dokumentów wspomnianych w ust. 1 i 2 mogą być skrócone do 5 dni kalendarzowych przed datą spotkania.

*Artykuł 4***Opinie grupy**

1. W miarę możliwości, grupa przyjmuje opinie albo sprawozdania na zasadzie konsensusu.
2. W przypadku niemożności osiągnięcia porozumienia, różnice zdań i ich uzasadnienie będą odnotowane, tak aby różnice stanowisk były jasno zrozumiałe.

*Artykuł 5***Podgrupy**

1. Po uzyskaniu zgody Komisji grupa może powołać podgrupy dla zbadania danej sprawy, na podstawie zakresu obowiązków określonych przez grupę; podgrupy ulegają rozwiązaniu z chwilą wypełnienia tych obowiązków.
2. Podgrupy składają sprawozdania grupie.

*Artykuł 6***Dopuszczenie stron trzecich**

1. Jeżeli jest to wskazane lub konieczne, przedstawiciele Komisji mogą zapraszać do udziału w pracach grupy albo podgrup ekspertów i obserwatorów posiadających szczególną wiedzę w danej dziedzinie, będącej przedmiotem punktu porządku obrad.
2. Eksperti albo obserwatorzy są nieobecni podczas podejmowania opinii albo przyjmowania sprawozdania przez grupę.

*Artykuł 7***Procedura pisemna**

1. W razie konieczności opinia grupy na dany temat może zostać przyjęta w drodze procedury pisemnej. W tym celu sekretariat wysyła członkom grupy projekty przeznaczone do konsultacji oraz wszelkie inne dokumenty robocze.
2. Jeżeli jednak zwykła większość członków grupy zgłosi daną sprawę do rozpatrzenia na posiedzeniu grupy, procedura pisemna kończy się bez podjęcia decyzji a przewodniczący zwołuje posiedzenie grupy w możliwie najkrótszym terminie.

*Artykuł 8***Sekretariat**

Komisja zapewnia obsługę sekretariatu dla grupy i podgrup powołanych zgodnie z art. 5 ust. 1.

*Artykuł 9***Uprozczone protokoły posiedzeń**

Uprozczone protokoły z dyskusji nad każdym punktem porządku obrad oraz opinie przedstawione przez grupę są sporządzane przez sekretariat, na odpowiedzialność przewodniczącego. Protokoły nie zawierają indywidualnych stanowisk członków przedstawionych w czasie obrad grupy. Protokoły podlegają przyjęciu przez grupę.

*Artykuł 10***Lista obecności**

Na każdym spotkaniu sekretariat, na odpowiedzialność przewodniczącego, sporządza listę obecności obejmującą, w miarę potrzeby, władze, organizacje i organy reprezentowane przez uczestników.

*Artykuł 11***Zapobieganie konfliktom interesów**

1. Na początku każdego posiedzenia każdy z członków, którego udział w obradach grupy wywołałby konflikt interesów w odniesieniu do jednego z punktów porządku obrad, informuje o tym przewodniczącego.
2. W przypadku wystąpienia takiego konfliktu interesów członek nie bierze udziału w dyskusji i głosowaniu nad tymi punktami porządku dziennego.

*Artykuł 12***Korespondencja**

1. Korespondencję dotyczącą grupy wysyła się do Komisji, na ręce przewodniczącego.
2. Korespondencję dotyczącą członków grupy wysyła się ich na adres [poczty elektronicznej] podany do tego celu.

*Artykuł 13***Przejrzystość**

1. Zasady i warunki dotyczące publicznego dostępu do dokumentów grupy są takie same jak zasady i warunki zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.
2. Obrady grupy są poufne.
3. W porozumieniu z Komisją grupa może, po uzyskaniu zgody zwykłej większości członków, podjąć decyzję o otwarciu obrad/posiedzenia dla publiczności.

*Artykuł 14***Ochrona danych osobowych**

Przetwarzanie danych osobowych dla potrzeb niniejszego regulaminu wewnętrznego odbywa się zawsze w zgodzie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2002, str. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, str. 1.

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2007/468/WPZiB

z dnia 28 czerwca 2007 r.

w sprawie wsparcia działań Komisji Przygotowawczej Organizacji Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych (CTBTO) w celu zwiększenia jej zdolności monitorowania i oceny oraz w ramach realizacji strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

w dziedzinie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia oraz środków przenoszenia ⁽¹⁾.

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14,

(5) Szybkie wejście w życie i upowszechnienie CTBT oraz wzmocnienie systemu monitorowania i oceny Komisji Przygotowawczej CTBTO są ważnymi celami strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dnia 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, której rozdział III zawiera wykaz środków mających na celu zwalczanie takiego rozprzestrzeniania; środki te mają być podjęte zarówno w UE, jak i w państwach trzecich.

(6) Komisja Przygotowawcza CTBTO dąży do realizacji tych samych celów, co określone w motywach 4 i 5, i jest już zaangażowana w określanie środków, za pomocą których najlepiej można by wzmocnić system oceny poprzez terminowe zapewnienie wiedzy fachowej i szkoleń personelowi z państw sygnatariuszy uczestniczącemu we wdrażaniu tego systemu oceny. Dlatego stosowne jest powierzenie Komisji Przygotowawczej CTBTO technicznej realizacji niniejszego wspólnego działania.

(2) Unia Europejska aktywnie realizuje strategię UE i stosuje środki wymienione w rozdziale III tej strategii, w szczególności poprzez uruchamianie zasobów finansowych w celu wspierania określonych projektów realizowanych przez instytucje wielostronne.

(7) Dnia 20 marca 2006 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2006/243/WPZiB w sprawie wsparcia działań Komisji Przygotowawczej Organizacji Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych (CTBTO) w zakresie szkolenia i zwiększania zdolności w celu oceny strategii UE przeciw rozpowszechnianiu broni masowego rażenia i w ramach jej realizacji ⁽²⁾.

(3) Państwa sygnatariusze Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych (CTBT) przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 10 września 1996 r. postanowiły powołać Komisję Przygotowawczą posiadającą zdolność prawną w celu skutecznego wdrażania CTBT do czasu ustanowienia Organizacji CTBT (CTBTO).

(8) Próba jądrowa przeprowadzona przez Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną w październiku 2006 r. jeszcze bardziej unaoczniała, jak ważne jest szybkie wejście w życie CTBT oraz wskazała na potrzebę przyspieszenia tworzenia systemu monitorowania i oceny CTBTO,

(4) Dnia 17 listopada 2003 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2003/805/WPZiB w sprawie upowszechnienia i wzmocnienia porozumień wielostronnych

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 20.11.2003, str. 34.

⁽²⁾ Dz.U. L 88 z 25.3.2006, str. 68.

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

1. W celu natychmiastowego i praktycznego wprowadzenia w życie określonych elementów strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia Unia Europejska wspomaga działania Komisji Przygotowawczej Organizacji Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych (CTBTO), aby przyspieszyć osiągnięcie następujących celów:

- a) wzmocnienie zdolności systemu monitorowania i oceny CTBTO, w tym w dziedzinie wykrywania nuklidów promieniotwórczych;
- b) zwiększenie wydajności operacyjnej systemu monitorowania i oceny CTBTO, w tym przez badanie i zatwierdzanie procedur przeprowadzania kontroli na miejscu.

2. Projekty wspierane przez Unię Europejską mają następujące cele szczególne:

- a) wspieranie rozwoju potencjału w dziedzinie monitorowania i oceny gazów szlachetnych;
- b) zapewnienie wsparcia w przygotowywaniu, przeprowadzaniu i ocenie Zintegrowanego ćwiczenia w terenie 2008 w dziedzinie kontroli na miejscu (IFE08/OSI).

Projekty są realizowane z korzyścią dla wszystkich państw sygnatariuszy Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych.

Szczegółowy opis powyższych projektów jest przedstawiony w załączniku.

Artykuł 2

1. Prezydencja, wspomagana przez Sekretarza Generalnego Rady/Wysokiego Przedstawiciela ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa (SG/WP), jest odpowiedzialna za wdrożenie niniejszego wspólnego działania. Komisja jest w pełni włączana w podejmowane działania.

2. Projekty, o których mowa w art. 1 ust. 2, są przeprowadzane przez Komisję Przygotowawczą CTBTO. Wykonuje ona to zadanie pod kontrolą SG/WP wspomagającego Prezydencję. W tym celu SG/WP dokonuje stosownych uzgodnień z Komisją Przygotowawczą CTBTO.

3. Prezydencja, SG/WP i Komisja regularnie informują się na temat tych projektów, zgodnie ze swoimi odpowiednimi kompetencjami.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia dla realizacji projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 1 670 000 EUR.

2. Wydatkami finansowanymi w ramach kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i przepisami Wspólnoty Europejskiej mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii Europejskiej z zastrzeżeniem, że żadne kwoty prefinansowania nie pozostają własnością Wspólnoty.

3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 2. W tym celu zawiera porozumienie finansowe z Komisją Przygotowawczą CTBTO, które przyjmuje formę dotacji. Porozumienie finansowe określa, że Komisja Przygotowawcza CTBTO zapewnia, by wkład UE był zauważalny, stosownie do jego wielkości.

4. Komisja dąży do zawarcia porozumienia finansowego określonego w ust. 3 w możliwie najszybszym terminie po wejściu w życie niniejszego wspólnego działania. Informuje ona Radę o wszelkich trudnościach w tym procesie i o dacie zawarcia porozumienia finansowego.

Artykuł 4

Prezydencja, wspomagana przez SG/WP, informuje Radę o realizacji niniejszego wspólnego działania na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez Komisję Przygotowawczą CTBTO. Na podstawie tych sprawozdań Rada dokonuje ocen. Komisja jest w pełni włączana w podejmowane działania. Dostarcza ona informacji na temat aspektów finansowych wdrożenia niniejszego wspólnego działania.

Artykuł 5

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Wygasa ono:

- a) 15 miesięcy od zawarcia porozumienia finansowego między Komisją a Komisją Przygotowawczą CTBTO; lub
- b) 12 miesięcy od daty jego przyjęcia, jeśli w tym okresie nie zostanie zawarte porozumienie finansowe.

Artykuł 6

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 28 czerwca 2007 r.

W imieniu Rady
S. GABRIEL
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wsparcie UE dla działań Komisji Przygotowawczej Organizacji Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych (CTBTO) w celu zwiększenia jej zdolności do monitorowania i oceny w ramach realizacji strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia**I. Wprowadzenie**

Ogłoszenie przez Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną (KRLD) przeprowadzenia prób jądrowych w październiku 2006 nie tylko unaocznilo, jak ważne jest szybkie wejście w życie traktatu, lecz uwypukliło również potrzebę rychłego stworzenia systemu oceny w ramach Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych (CTBT). Zajście to było dla całego systemu prawdziwym testem działania tymczasowego sekretariatu technicznego (PTS) i uwypukliło potencjalną wartość, jaką może mieć dla państw sygnatariuszy globalny system oceny. Udowodniło ono techniczne znaczenie uzgodnień CTBT w zakresie oceny, a także pokazało, jak ważne są zatwierdzone i skuteczne kontrole na miejscu (OSI). Do celów propozycji dotyczącej niniejszego projektu PTS określił elementy odnoszące się do zdolności monitorowania i oceny, na które warto położyć szczególny nacisk w świetle doświadczeń zdobytych w związku z zajściem w KRLD. Niniejsza propozycja składa się z dwóch następujących elementów:

- a) gazy szlachetne;
- b) Zintegrowane ćwiczenie w terenie 2008 (IFE08/OSI).

II. Opis projektów**1. Element projektu gaz szlachetny; zwiększenie wiedzy PTS na temat pomiarów gazów szlachetnych**

- a) Około dwóch trzecich działających stacji zostało obecnie zaopatrzonych w międzynarodowy system monitorowania (IMS). Stworzenie systemu jest postrzegane jako kwestia priorytetowa w celu osiągnięcia poziomu do 90 % na początku roku 2008. Zajście w KRLD zostało odnotowane przez główne i pomocnicze stacje sejsmiczne PTS, dostarczając państwom sygnatariuszom wiarygodnych pomiarów dotyczących czasu, miejsca i rozmiaru zajścia. W chwili obecnej system stacji sejsmicznych osiągnął w przybliżeniu poziom docelowy w wysokości 80 %.
- b) Z chwilą wejścia w życie traktatu należy jednak podwyższyć poziom działania stacji zdolnych do monitorowania obecności w atmosferze odpowiednich gazów szlachetnych. Obecnie działa 10 prototypów stacji lub są one w trakcie budowy, co równe jest 25 % planowanej liczby z chwilą wejścia w życie traktatu. Stacje te dostarczają eksperymentalnych i tymczasowych pomiarów w ramach międzynarodowego doświadczenia dotyczącego gazów szlachetnych (INGE). Przypomina się, że ten program badań i rozwoju jest oparty na czterech technologiach zaproponowanych przez cztery następujące państwa: Francję, Rosję, Szwecję i Stany Zjednoczone. W następstwie zajścia w KRLD wiele państw sygnatariuszy, w tym państw członkowskich Unii Europejskiej, przedstawiło opinie na temat potrzeby wzmocnienia zdolności PTS do monitorowania obecności gazów szlachetnych.
- c) Monitorowanie gazu szlachetnego jest podstawową i wysoce czułą techniką wykrywania podziemnych i podwodnych wybuchów jądrowych. Powyższa technologia oraz monitorowanie cząstek nuklidów promieniotwórczych to jedyne techniki oceny, które mają potencjał dostarczenia niezbitych dowodów wybuchu jądrowego.
- d) Aby zapewnić jakość i adekwatność obecnych i przyszłych zdolności PTS do przeprowadzania pomiarów gazów szlachetnych, nadzwyczaj ważna jest znajomość „tła promieniowania gazów szlachetnych”, którego można spodziewać się w innych regionach świata, gdzie obecnie nie ma stacji. Należy zatem opracować metodologię kategoryzacji zająć wykrytych przez system pomiarów gazów szlachetnych. Pomiarów gazów szlachetnych w terenie są najlepszym sposobem na osiągnięcie powyższego celu i udzielają odpowiedzi na takie „niewiadome”. Stacje INGE zbierają obecnie dane w Ameryce Północnej i Południowej, Europie, Azji i Oceanii. W Azji Południowej, Zatoce Perskiej i Afryce Południowej istnieją obiekty jądrowe, jednak niedostępne są dane na temat tła promieniowania promieniotwórczego ksenonu. Ponadto w Europie potrzebne jest również dokonywanie pomiarów na określonych terenach np. obok zakładów wytwarzających radiofarmaceutyki lub elektrowni jądrowych.
- e) W tym celu należy przeprowadzać pomiary niedaleko elektrowni jądrowych i zakładów wytwarzających radiofarmaceutyki, aby wykazać różnicę między teoretycznymi modelami uwalniania, notowanym średnim uwalnianiem i doświadczalnymi, faktycznie mierzonymi wynikami. Ponadto należy przestudiować źródła gazów szlachetnych w innych regionach świata, w których obecnie nie ma stacji.

- f) Aby osiągnąć wyżej wymienione konieczne zwiększenie zdolności w dziedzinie gazów szlachetnych, PTS stara się uzyskać poparcie dla następującego projektu:
- (i) Przeprowadzenie do czterech kampanii pomiarów w terenie, z których każda trwać będzie w przybliżeniu 4 miesiące. W trakcie każdej kampanii rejestrowane jest tło promieniowania ksenonu na wielu terenach w odległości 500–2 500 kilometrów od bazy przez okres około trzech tygodni. Ponadto przy pomocy wykrywaczy tła promieniowania należy dokonać pomiaru w każdym miejscu przeprowadzania pomiarów. Niektóre pomiary mogłyby w przyszłości posłużyć również jak źródło w terenie, aby zainstalować stacje zaopatrzone w IMS. Wszystkie te działania byłyby prowadzone w ścisłym współdziałaniu z odpowiednimi organizacjami meteorologicznymi.
  - (ii) Pomiary zostaną dokonane przy pomocy wyprodukowanego w Europie przenośnego sprzętu do pomiaru gazów szlachetnych (odpowiednio szwedzki system SAUNA lub francuski – SPALAX), które zostaną nieodpłatnie wypożyczone PTS na okres objęty niniejszym wspólnym działaniem.
  - (iii) Francuski system SPALAX jest systemem bardzo dojrzałym, działającym od wielu lat na wielu terenach (w tym na terenach zaopatrzonych w IMS). Będzie on również dostępny w wersji transportowej, dostarczając dane o równie wysokim poziomie czułości. W trakcie każdej kampanii cały system może być transportowany na różne tereny lub też może być podzielony na możliwą do transportowania jednostkę pobierania próbek oraz jednostkę detektora w „bazie”, w zależności od warunków logistycznych panujących w danym regionie.
  - (iv) Szwedzki system SAUNA został już użyty w wielu kampaniach w terenie, a zatem dokonano już jego dogłębnej oceny. System dostarcza danych o limitach wykrywania podobnych do wersji IMS (SAUNA-II) dla czterech odpowiednich izotopów, dane będą miały zatem bezpośrednie zastosowanie w scenariuszu pomiarów IMS. W trakcie każdej kampanii jednostka bazy jest zainstalowana w jednej lokalizacji, zaś ruchome pomiary próbek wykonywane są na dwóch lub trzech pobliskich terenach.
  - (v) Do każdej kampanii pomiarowej wymagane byłyby:
    - przygotowanie i staranne opracowanie logistyki (obsługa sprzętu, planowanie logistyczne, porozumienia z instytucjami lokalnymi, transport itd.),
    - instalacja, kalibrowanie i zbieranie danych,
    - kalibrowanie sprzętu, pakowanie, transport powrotny,
    - analiza danych.
  - (vi) Przewidywane elementy kosztów dla tego projektu obejmują:
    - personel (w tym zatrudniony na czas określony asystent ds. logistyki) i koszty podróży,
    - sprzęt (np. wytwarzanie rzędów próbek (*sampling columns*) lub odpowiedników, nieprzerwane dostarczanie mocy itd.),
    - materiały zużywalne (np. moc i hel),
    - obsługa i części zamienne,
    - dostawa i transport sprzętu,
    - transport lokalny i logistyka,
    - warsztat do oceny.

- g) Planowane jest dokonanie pomiarów w następujących regionach: Europa (1), Zatoka Perska (2), Afryka Południowa (3) i Azja Południowa (4). Oczekuje się, że pomiary w regionie (3) i częściowo w regionie (1) będą wykonane przy pomocy sprzętu CEA (francuskiego), zaś pomiary w regionach (2) i (4) oraz częściowo w regionie (1) – przy pomocy sprzętu FOI (szwedzkiego).
- h) Sprzęt do tego projektu zostanie udostępniony nieodpłatnie przez CEA (Francja) i FOI (Szwecja), której to agencji PTS zleci jego rozmieszczenie i obsługę.
- i) Spodziewany czas trwania tego elementu projektu to w przybliżeniu od jednego do półtora roku.
- j) Wstępny szacowany koszt: 960 507 EUR.

2. Element projektu – kontrola na miejscu; Wsparcie przygotowań do Zintegrowanego ćwiczenia w terenie 2008

- a) Zajęcie w KRLD ponownie unaocznilo wagę kontroli na miejscu jako kluczowego elementu systemu oceny CTBT. Chociaż dane na temat zajęcia w KRLD, dostarczone przez międzynarodowy system monitorowania i międzynarodowe centrum danych w ramach tymczasowej obsługi i testowania systemu, okazały się niezwykle cenne i wiarygodne, całkowitą jasność na temat charakteru tego wydarzenia można uzyskać przez kontrolę na miejscu w określonej lokalizacji. Podstawowym obowiązkiem Komisji Przygotowawczej jest osiągnięcie najwyższego poziomu gotowości operacyjnej przez system kontroli na miejscu w chwili wejścia traktatu w życie.
- b) Organy określające politykę Komisji Przygotowawczej, w szczególności Grupa Robocza B, wielokrotnie podkreślały, że najskuteczniejszym sposobem na osiągnięcie wymaganego poziomu gotowości jest przeprowadzanie ćwiczeń dotyczących kontroli w terenie (OSI). Pierwsze takie ćwiczenie na dużą skalę, Zintegrowane ćwiczenie w terenie 2008 (IFE08), odbędzie się w sierpniu 2008 r. w Kazachstanie. Będzie to pierwsza próba symulacji rzeczywistej kontroli na miejscu poprzez połączenie trzech głównych filarów systemu OSI, którymi są:
  - (i) wyszkoleni inspektorzy (ok. 50);
  - (ii) sprzęt OSI; oraz
  - (iii) testowanie podręcznika operacyjnego OSI.
- c) Wszelkie przygotowanie i pomyślne przeprowadzenie IFE08 są warunkiem wstępnym zakończenia prac nad reżimem OSI w najbliższej przyszłości. Ocena wyników i doświadczenia wyniesione z IFE08 dostarczą PTS niezbędnej wiedzy co do tego, jakie kroki wciąż należy podjąć, aby osiągnąć gotowość operacyjną systemu OSI. Dostępność odpowiednich zasobów dla IFE08, finansowych i ludzkich, jak również wkłady rzeczowe państw sygnatariuszy w postaci sprzętu, szkolenia i wsparcia logistycznego, są niezbędne dla powodzenia IFE08.
- d) W obecnym stadium przygotowań do IFE08 PTS określił następujące obszary, w których wsparcie ze strony państw sygnatariuszy ma szczególne znaczenie:
  - (i) Transport:

IFE08 wymaga transportu 20–30 ton sprzętu z Wiednia do granic Kazachstanu. Ponadto w to miejsce musi przemieścić się 80 osób (40 inspektorów i 40 innych osób, w tym dyrekcja ćwiczenia, zespół kontroli, obserwatorzy i osoby dokonujące oceny). Prawdopodobny budżet IFE08, który zostanie zatwierdzony przez państwa sygnatariuszy, przewiduje oszczędności dzięki transportowi sprzętu drogą lądową. Jednak w ocenie PTS powyższy postulat wiąże się z poważnymi niedogodnościami, zwłaszcza w związku z czasem trwania i niezawodnością transportu, jak również z ochroną i bezpieczeństwem sprzętu OSI. Ocena została przyjęta w trakcie posiedzenia doradczej grupy ekspertów OSI w dniach 5 i 6 grudnia 2006 r., wspierającej PTS w przygotowaniach do IFE08. PTS dąży zatem do uzyskania wsparcia dla transportu drogą powietrzną sprzętu i personelu do i z Kazachstanu. W świetle potrzeb logistycznych i operacyjnych IFE08, jak również uzgodnień prawnych z państwem przyjmującym, może zaistnieć potrzeba zorganizowania transportu drogą powietrzną przy pomocy przedsiębiorstw mających siedzibę poza UE.

(ii) **Utworzenie baz operacyjnych:**

W trakcie IFE08 PTS będzie musiał розміścić dwie bazy do prowadzenia operacji na zastępczym obszarze kontroli na terytorium byłego radzieckiego terenu przeprowadzania testów jądrowych w Semipalatyńsku. Podczas gdy pierwsza baza będzie przeznaczona dla zespołu kontroli, druga baza konieczna jest dla osób dokonujących oceny i obserwatorów IFE08. Bazy te, wyposażone w konieczną infrastrukturę, taką jak biura, obiekty łączności itd. służyłyby jako kwatera główna IFE08 i pełniłyby funkcje niezbędne do przeprowadzania i kontroli operacji na obszarze kontroli. PTS jest w stanie określić środki potrzebne do nabycia pierwszej bazy dla zespołu kontroli. Normalny budżet nie zezwoli jednak na nabycie drugiego zespołu. Zatem nabycie i rozmieszczenie drugiej bazy wymagałoby zasobów, które nie mogą być pokryte z budżetu IFE08. Korzystanie z odległej infrastruktury będzie skutkowało znaczną utratą czasu na transport, wraz z pokrewnymi dodatkowymi kosztami i ograniczeniami związanymi z liczbą godzin, które można efektywnie wykorzystać na ćwiczenie.

(iii) **Warsztat do oceny IFE08**

Cel: wzmocnienie oceny i wyniku IFE08 w grudniu 2008 r. Zapewniłoby to ekspertom możliwość dokonania przeglądu i omówienia bezpośrednich wyników ćwiczenia w celu wsparcia PTS w sporządzeniu wstępnego sprawozdania na pierwsze posiedzenie grupy roboczej B w 2009 r. oraz w określeniu priorytetów dla przyszłych wysiłków PTS. Ponadto oczekuje się, że w trakcie warsztatów eksperci zdobędą cenne doświadczenia w zakresie surowców, jak również że zostaną określone wstępne wytyczne dla następnego cyklu ćwiczeń w terenie. Warsztaty obejmowałyby następujące kwestie:

- logistykę, w tym ustanowienie i prowadzenie bazy operacji,
- zarządzanie zespołem,
- kwestie dotyczące stosunków ze stroną państwa kontrolowanego (ISP), w tym w szczególności poufność i zarządzanie dostępem,
- obserwację wzrokową, w tym podczas przelotów,
- kwestie sejsmiczne,
- techniki geofizyczne,
- zdrowie i bezpieczeństwo,
- łączność,
- nawigację.

Ponadto we współpracy z Biurem Sekretarza Wykonawczego/ds. Oceny należy omówić ocenę samego ćwiczenia.

e) **Szacowane koszty dwóch elementów wspierających IFE08 wynoszą:**

250 000 EUR	(komercyjny transport drogą powietrzną. Wsparcie rzeczowe np. jedną z opcji może być wycarterowany samolot transportowy),
269 249 EUR	(wynajęcie, utworzenie i uruchomienie drugiej bazy operacyjnej),
152 965 EUR	warsztat do oceny IFE08,
672 214 EUR	(ogółem).

III. Czas trwania

Całkowity szacowany czas realizacji projektów wynosi 15 miesięcy.

IV. Beneficjenci

Beneficjentami projektów w ramach niniejszego wspólnego działania, mających na celu zwiększenie zdolności monitorowania i oceny Komisji Przygotowawczej CTBTO – są wszystkie państwa sygnatariusze CTBT.

V. Jednostka realizująca

Realizacja projektu zostanie powierzona Komisji Przygotowawczej CTBTO. Projekty będą bezpośrednio wprowadzane w życie przez personel tymczasowego sekretariatu technicznego Komisji Przygotowawczej CTBTO, ekspertów z państw sygnatariuszy CTBTO i zleceniobiorców. W przypadku wykonawców zamówienia na jakiegokolwiek towary, prace lub usługi w związku z niniejszym wspólnym działaniem udzielane będą przez Komisję Przygotowawczą CTBTO zgodnie z porozumieniem finansowym, które zostanie zawarte przez Komisję Europejską z Komisją Przygotowawczą CTBTO.

Jednostka realizująca przygotowuje:

- a) sprawozdanie śródkresowe po pierwszych sześciu miesiącach realizacji projektów;
- b) sprawozdanie końcowe nie później niż miesiąc po zakończeniu realizacji projektów.

Sprawozdania zostaną przesłane Prezydencji wspieranej przez SG/WP ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa.

VI. Uczestniczące strony trzecie

Projekty będą finansowane w całości na podstawie niniejszego wspólnego działania. Eksperti z Komisji Przygotowawczej CTBTO oraz z państw sygnatariuszy CTBT mogą być uwzględnieni jako uczestniczące strony trzecie. Będą oni pracować zgodnie ze standardowymi zasadami działania obowiązującymi ekspertów Komisji Przygotowawczej CTBTO.

VII. Szacowane wymagane całkowite środki finansowe

Wkład UE pokryje w pełni koszty realizacji projektu opisanego w niniejszym załączniku. Szacowane koszty są następujące:

element projektu gaz szlachetny:	960 507 EUR
element projektu kontrola na miejscu:	672 214 EUR
ogółem:	1 632 721 EUR

Dodatkowo uwzględniono rezerwę budżetową w wysokości około 3 % kosztów kwalifikowalnych (w łącznej kwocie 37 279 EUR) na nieprzewidziane wydatki.

VIII. Finansowa kwota odniesienia na pokrycie kosztu projektów

Całkowity koszt projektu wynosi 1 670 000 EUR.

WSPÓLNE STANOWISKO RADY 2007/469/WPZiB

z dnia 28 czerwca 2007 r.

dotyczące konferencji przeglądowej Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów (CWC) w 2008 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 kwietnia 1997 r. weszła w życie Konwencja o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów (CWC). Celem konwencji jest wyeliminowanie całej kategorii broni masowego rażenia przez wprowadzenie zakazu prowadzenia badań, produkcji, nabywania, składowania, zatrzymywania, przekazywania lub używania broni chemicznej przez państwa strony. Państwa strony muszą z kolei podjąć kroki konieczne do egzekwowania tego zakazu wobec osób (fizycznych lub prawnych) podlegających ich jurysdykcji.
- (2) Unia Europejska uważa CWC za jeden z głównych elementów tworzących międzynarodowe ramy nierozprzestrzeniania i rozbrojenia oraz za wyjątkowy instrument służący rozbrojeniu i nierozprzestrzenianiu, którego nienaruszalność i ścisłe stosowanie muszą być w pełni zagwarantowane. Wszystkie państwa członkowskie UE są państwami stronami CWC.
- (3) W dniach 28 kwietnia – 9 maja 2003 r. państwa strony Organizacji do spraw Zakazu Broni Chemicznej (OPCW) zebrały się w Hadze na pierwszej konferencji przeglądowej CWC. Pierwsza konferencja przeglądowa oceniła w szczególności proces niszczenia zadeklarowanych arsenałów. Uwzględniła przy tym postęp naukowy i techniczny, jaki zaszedł w tej dziedzinie od czasu sporządzenia konwencji. Podała również przeglądowi i ponownej analizie postanowienia konwencji odnoszące się do weryfikacji w przemyśle chemicznym. Konferencja wypracowała wytyczne strategiczne do następnej fazy wykonywania CWC.
- (4) W dniu 17 listopada 2003 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2003/805/WPZiB w sprawie upowszechnienia i wzmocnienia porozumień wielostronnych w dziedzinie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia oraz środków przenoszenia⁽¹⁾. Na mocy tego wspólnego stanowiska CWC została uznana za jedno z tych porozumień wielostronnych.
- (5) W dniu 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni maso-

wego rażenia, w której potwierdzono przywiązanie UE do systemu traktatów wielostronnych i podkreślono, między innymi, zasadniczą rolę CWC i OPCW w tworzeniu świata wolnego od broni chemicznej.

- (6) W dniu 28 kwietnia 2004 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych jednomyślnie przyjęła rezolucję nr 1540 (2004), w której rozprzestrzenianie broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia uznaje się za zagrożenie dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego. Wdrażanie postanowień tej rezolucji przyczynia się do wprowadzania w życie CWC.
- (7) W dniu 22 listopada 2004 r. Rada przyjęła pierwsze wspólne działanie 2004/797/WPZiB w sprawie wsparcia działań OPCW w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia⁽²⁾. Po tym wspólnym działaniu przyjęto w dniu 12 grudnia 2005 r. wspólne działanie 2005/913/WPZiB⁽³⁾, a następnie w dniu 19 marca 2007 r. – wspólne działanie 2007/185/WPZiB⁽⁴⁾.
- (8) W dniu 6 grudnia 2006 r. Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęło przez konsens rezolucję w sprawie wprowadzania w życie Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów.
- (9) Przed mającą się odbyć w dniach 7–18 kwietnia 2008 r. drugą konferencją przeglądową CWC wskazane jest określenie podejścia Unii Europejskiej, które będzie wytyczało kierunek państwom członkowskim UE podczas tej konferencji,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

Celem Unii Europejskiej jest wzmocnienie Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów (CWC), zwłaszcza przez propagowanie przestrzegania CWC, w tym przez terminowe zniszczenie wszelkiej broni chemicznej, oraz przez wzmocnienie jej systemu weryfikacji i dążenie do jej powszechnego stosowania.

W związku z tym Unia Europejska dąży do osiągnięcia jak najlepszych rezultatów podczas drugiej konferencji przeglądowej w 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 20.11.2003, str. 34.

⁽²⁾ Dz.U. L 349 z 25.11.2004, str. 63.

⁽³⁾ Dz.U. L 331 z 17.12.2005, str. 34.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 85 z 27.3.2007, str. 10.

Artykuł 2

Aby osiągnąć cel określony w art. 1, Unia Europejska:

- a) przyczynia się do pełnego przeglądu funkcjonowania CWC na drugiej konferencji przeglądowej, w tym realizacji zobowiązań podjętych przez państwa strony w ramach Traktatu oraz do określenia dziedzin, w których należy dążyć do osiągnięcia dalszych postępów w przyszłości i środków temu służących;
- b) pomaga osiągnąć porozumienie pozwalające na uzyskanie jak najlepszych rezultatów podczas drugiej konferencji przeglądowej na podstawie ram ustanowionych podczas pierwszej konferencji przeglądowej oraz promuje między innymi następujące istotne kwestie:
- i) ponowne potwierdzenie wszechstronnego charakteru zakazu stosowania broni chemicznej, określonego w kryterium celu ogólnego, przez:
- ponowne potwierdzenie, że zakazy konwencji dotyczą wszelkich toksycznych substancji chemicznych, z wyjątkiem przypadków, gdy substancja taka stosowana jest w celach, których nie zakazuje konwencja, i pod warunkiem że ich rodzaje i ilości są zgodne z tymi celami i uwzględniają tym samym rozwój nauki i techniki od czasu pierwszej konferencji przeglądowej,
  - podkreślenie przyjętych przez państwa członkowskie zobowiązań do stosowania kryterium celu ogólnego w krajowych przepisach wykonawczych i w praktyce administracyjnej ich egzekwowania,
  - podkreślenie obowiązku deklarowania przez państwa strony środków używanych do opanowywania zamieszek;
- ii) ponowne potwierdzenie obowiązku niszczenia broni chemicznej przez jej posiadaczy w terminach przewidzianych w CWC przez:
- przyjęcie z zadowoleniem postępu osiągniętego przez państwa posiadające i podjętych przez nie starań na rzecz dotrzymania terminów, z równoczesnym wezwaniem ich do zlikwidowania opóźnień w niszczeniu arsenałów,
  - podkreślenie znaczenia systematycznej weryfikacji przez ciągłe inspekcje w miejscach niszczenia broni chemicznej,
  - ocenę postępu w zakresie niszczenia broni chemicznej z uwzględnieniem między innymi wyników wizyty przedstawicieli Rady Wykonawczej zgodnie z decyzją 11. sesji konferencji państw stron,
- podkreślenie odpowiedzialności organów tworzących politykę za ocenę, w odpowiednim czasie, przestrzegania uzgodnionych terminów zniszczenia;
- iii) dalsze zaostrzenie systemu weryfikacji w odniesieniu do działań, które nie są objęte zakazami konwencji, w celu zwiększenia zaufania do nierozprzestrzeniania broni chemicznej i w celu dalszego wspierania współpracy z przemysłem przez:
- stałe uświadamianie o zakazach konwencji za pośrednictwem podmiotów rządowych, przemysłowych, akademickich i organizacji pozarządowych,
  - podkreślenie potrzeby zwiększenia liczby inspekcji w innych obiektach produkcji chemicznej i, w razie konieczności, poprawy skuteczności tego systemu przez przyznanie pierwszeństwa obiektom o największym znaczeniu z punktu widzenia konwencji oraz przez poprawę jakości deklaracji państw stron w sprawie innych obiektów produkcji chemicznej;
- iv) wprowadzanie w życie postanowień konwencji dotyczących konsultacji, współpracy i ustalania faktów, w szczególności mechanizmu inspekcji na wezwanie, który w dalszym ciągu stanowi niezbędny i łatwo dostępny instrument oraz sprawne i użyteczne narzędzie systemu weryfikacji stosowanego przez OPCW, podkreślając prawa państw stron do wystąpienia o inspekcję na wezwanie bez uprzedniej konsultacji oraz zachęcając do stosowania tego mechanizmu w odpowiednich przypadkach jako rozwiązania rutynowego;
- v) opracowanie zindywidualizowanych strategii upowszechniania CWC, zwłaszcza w odniesieniu do Bliskiego Wschodu, w tym również organizowanie w danych obszarach warsztatów regionalnych;
- vi) stałe udoskonalanie krajowych środków wykonawczych oraz przypominanie, że pełna zgodność z art. VII jest istotnym czynnikiem stanowiącym o skuteczności systemu CWC obecnie i w przyszłości – w tym przez:
- oferowanie w razie potrzeby pomocy państwom stronom, czego przykładem są wspólne działania Unii Europejskiej; i
  - zaostrzenie krajowej kontroli wywozu, koniecznej w celu zapobieżenia nabywaniu broni chemicznej;
- vii) zagwarantowanie zdolności udzielania pomocy i ochrony przez OPCW;

- viii) wspieranie współpracy międzynarodowej zgodnie z postanowieniami konwencji, w szczególności wnoszenie wkładu w działania OPCW zmierzające do budowania zdolności w państwach stronach rozwijających swój przemysł chemiczny i wymianę handlową;
- ix) rozpoczęcie prac, których celem jest dopilnowanie, by po całkowitym zniszczeniu broni chemicznej OPCW zajmowała odpowiednią pozycję, by skupić się na swoich pozostałych działaniach, zwłaszcza na roli, jaką ma do odegrania w zakresie nierozprzestrzeniania;
- x) wypełnianie zobowiązań wynikających z rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1540 (2004) i nr 1673 (2006), w szczególności – wezwania do praktycznej współpracy między OPCW a Komitetem Rezolucji 1540 ONZ i innymi forami, w celu wyeliminowania ryzyka związanego z nabywaniem i użyciem broni chemicznej do celów terrorystycznych, w tym ewentualnego dostępu terrorystów do materiałów, sprzętu oraz wiedzy, które mogą zostać wykorzystane do przygotowania i produkcji broni chemicznej;
- xi) programy globalnego partnerstwa G8 mające na celu zapobieganie rozprzestrzenianiu broni i materiałów masowego rażenia przez wspieranie rozbrojenia oraz kontroli i bezpieczeństwa czułych materiałów, instalacji oraz wiedzy fachowej.
- b) w odpowiednich przypadkach podejmowanie działań przez Prezydencję zgodnie z art. 18 Traktatu o Unii Europejskiej:
- i) z myślą o promowaniu powszechnego przystąpienia do CWC;
- ii) w celu promowania skutecznego wykonywania CWC na szczeblu krajowym przez państwa strony;
- iii) w celu wezwania państw stron do wspierania skutecznego i pełnego przeglądu CWC oraz udziału w nim, a tym samym – do ponownego zaangażowania się w wypełnianie tej podstawowej międzynarodowej normy zakazującej broni chemicznej;
- iv) w celu wspierania wyżej wspomnianych wniosków, które Unia Europejska przedkłada do rozważenia państwom stronom, a które służą dalszemu wzmocnieniu CWC;
- c) oświadczenia Unii Europejskiej składane przez Prezydencję w okresie poprzedzającym drugą konferencję przeglądową oraz w czasie jej trwania.

Artykuł 4

Niniejsze wspólne stanowisko staje się skuteczne z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 5

Niniejsze wspólne stanowisko zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 28 czerwca 2007 r.

W imieniu Rady
S. GABRIEL
Przewodniczący

Artykuł 3

Działania podejmowane przez Unię Europejską do celów art. 2 obejmują:

- a) uzgodnienie przez państwa członkowskie propozycji merytorycznych, które zostaną przedłożone w imieniu Unii Europejskiej do rozpatrzenia państwom stronom konwencji w fazie przygotowawczej i podczas drugiej konferencji przeglądowej;

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 370 z dnia 31 grudnia 1985 r.)

(Polskie wydanie specjalne, rozdział 07, tom 01, str. 227)

1) Strona 228, art. 3 ust. 1:

zamiast: „1. Urządzenie rejestrujące jest zainstalowane i używane w tych pojazdach, które są zarejestrowane w Państwach Członkowskich i są wykorzystywane do transportu drogowego osób lub rzeczy, z wyłączeniem pojazdów, o których mowa w art. 4 i art. 14 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3820/85.”,

powinno być: „1. Urządzenie rejestrujące jest zainstalowane i używane w tych pojazdach, które są zarejestrowane w państwach członkowskich i są wykorzystywane do przewozu drogowego osób lub rzeczy, z wyłączeniem pojazdów, o których mowa w art. 4 i art. 14 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3820/85.”.

2) Strona 228, art. 3 ust. 3:

zamiast: „3. Państwa Członkowskie, na mocy zezwolenia udzielonego przez Komisję, mogą wyłączyć z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia pojazdy używane do przewozów, o których mowa w art. 13 ust. 2 rozporządzenia nr 3820/85. W przypadkach nagłych mogą przyznać czasowe wyłączenie na okres nie dłuższy niż 30 dni, przy czym Komisja jest niezwłocznie powiadamiana o tym fakcie. Komisja powiadamia inne Państwa Członkowskie o każdym wyłączeniu przyznanym na mocy niniejszego ustępu.”,

powinno być: „3. Państwa członkowskie, na mocy zezwolenia udzielonego przez Komisję, mogą wyłączyć z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia pojazdy używane do operacji transportowych, o których mowa w art. 13 ust. 2 rozporządzenia nr 3820/85. W przypadkach nagłych mogą przyznać czasowe wyłączenie na okres nie dłuższy niż 30 dni, przy czym Komisja jest niezwłocznie powiadamiana o tym fakcie. Komisja powiadamia inne państwa członkowskie o każdym wyłączeniu przyznanym na mocy niniejszego ustępu.”.

3) Strona 228, art. 4 zdanie drugie:

zamiast: „Wniosek dotyczący takiego samego typu urządzenia rejestrującego lub wzoru wykresówki można złożyć tylko w jednym Państwie Członkowskim.”,

powinno być: „Wniosek dla tego samego typu urządzenia rejestrującego lub wzoru wykresówki można złożyć tylko w jednym państwie członkowskim.”.

4) Strona 229, art. 8 ust. 4 akapit pierwszy:

zamiast: „4. Państwo Członkowskie, które stwierdzi, że zaistniał jeden z przypadków, o których mowa w ust. 2 może zabronić aż do odwołania wprowadzania na rynek i użytkowania urządzeń rejestrujących lub wykresówek. To samo stosuje się do przypadków wymienionych w ust. 1 w odniesieniu do urządzeń rejestrujących lub wykresówek, które były wyłączone ze wstępnej weryfikacji EWG, jeżeli producent, po stosownym ostrzeżeniu, nie doprowadzi do zgodności z zatwierdzonym wzorem lub z wymaganiami niniejszego rozporządzenia.”,

powinno być: „4. Państwo członkowskie, które stwierdzi, że zaistniał jeden z przypadków, o których mowa w ust. 2 może zabronić aż do odwołania wprowadzania na rynek i użytkowania urządzeń rejestrujących lub wykresówek. To samo stosuje się do przypadków wymienionych w ust. 1 w odniesieniu do urządzeń rejestrujących lub wykresówek, które były wyłączone z legalizacji pierwotnej EWG, jeżeli producent, po stosownym ostrzeżeniu, nie doprowadzi do zgodności z zatwierdzonym wzorem lub z wymaganiami niniejszego rozporządzenia.”.

5) Strona 229, art. 9 ust. 1:

zamiast: „1. Wnioskujący o homologację typu EWG wzoru wykresówki określa we wniosku typ lub typy urządzeń rejestrujących, do których dana wykresówka jest przeznaczona oraz dostarcza odpowiedni przyrząd kontrolny do sprawdzenia wykresówki.”,

powinno być: „1. Wnioskujący o homologację typu EWG wzoru wykresówki określa we wniosku typ lub typy urządzeń rejestrujących, do których dana wykresówka jest przeznaczona oraz dostarcza urządzenia rejestrujące typu lub typów odpowiednich do sprawdzenia wykresówki.”.

6) Strona 230, art. 15 ust. 5 lit. d) tiret trzecie:

- zamiast:* „— w razie zmiany pojazdu w ciągu dnia pracy (odczyt licznika w pojeździe, do którego był przydzielony oraz odczyt licznika w pojeździe, do którego zostaje przydzielony);”
- powinno być:* „— w razie zmiany pojazdu w ciągu dnia pracy (wskazanie licznika w pojeździe, do którego był przydzielony oraz wskazanie licznika w pojeździe, do którego zostaje przydzielony);”

7) Strona 230, art. 16 ust. 1:

- zamiast:* „1. W razie uszkodzenia lub wadliwego działania urządzenia pracodawca zobowiązany jest do jego naprawy przez uprawnionego instalatora lub warsztat, zaraz po tym, jak okoliczności na to pozwolą.”
- powinno być:* „1. W razie uszkodzenia lub wadliwego działania urządzenia pracodawca zobowiązany jest do jego naprawy przez uprawnionego instalatora lub warsztat, jak tylko okoliczności na to pozwolą.”

8) Strona 232, załącznik I rozdział I lit. a):

- zamiast:* „a) przyrząd przeznaczony do instalowania w pojazdach drogowych w celu wskazywania i automatycznego lub półautomatycznego rejestrowania szczegółowych danych dotyczących ruchu tych pojazdów oraz określonych okresów pracy ich kierowców;”
- powinno być:* „a) urządzenie przeznaczone do instalowania w pojazdach drogowych w celu wskazywania i automatycznego lub półautomatycznego rejestrowania szczegółowych danych dotyczących ruchu tych pojazdów oraz określonych okresów pracy ich kierowców;”

9) Strona 232, załącznik I rozdział I lit. d):

- zamiast:* „d) wielkość liczbowa określająca liczbę sygnałów dostarczanych przez element pojazdu podłączony do urządzenia rejestrującego (wał główny skrzyni biegów lub oś) w czasie, gdy pojazd przebywa drogę o długości jednego kilometra mierzoną w warunkach normalnych (patrz: niniejszy załącznik rozdział VI pkt 4). Współczynnik charakterystyczny pojazdu wyrażony jest w obrotach na kilometr ($w = \text{obr/km}$) albo w impulsach na kilometr ($w = \dots \text{ imp/km}$);”
- powinno być:* „d) wielkość liczbowa określająca liczbę sygnałów dostarczanych przez element pojazdu podłączony do urządzenia rejestrującego (wał główny skrzyni biegów lub oś) w czasie, gdy pojazd przebywa drogę o długości jednego kilometra mierzoną w warunkach odniesienia (patrz: niniejszy załącznik rozdział VI pkt 4). Współczynnik charakterystyczny pojazdu wyrażony jest w obrotach na kilometr ($w = \text{obr/km}$) albo w impulsach na kilometr ($w = \dots \text{ imp./km}$);”

10) Strona 232, załącznik I rozdział I lit. e):

- zamiast:* „e) Przez obwodzie toczne kół pojazdu należy rozumieć: wartość średnią długości drogi przebytej przez koła (napędowe) poruszającego się pojazdu podczas jednego pełnego obrotu. Pomiar tych długości drogi musi być wykonany w warunkach normalnych (patrz: niniejszy załącznik rozdział VI pkt 4) i wyrażony w postaci: $l = \dots \text{ mm}$.”
- powinno być:* „e) Przez obwód toczny kół pojazdu należy rozumieć: wartość średnią długości drogi przebytej przez koła (napędowe) poruszającego się pojazdu podczas jednego pełnego obrotu. Pomiar tych długości drogi musi być wykonany w warunkach odniesienia (patrz: niniejszy załącznik rozdział VI pkt 4) i wyrażony w postaci: $l = \dots \text{ mm}$.”

11) Strona 232, załącznik I rozdział III lit. a) ppkt 1.1 zdanie wprowadzające:

- zamiast:* „Urządzenia wskazujące;”
- powinno być:* „Przyrządy wskazujące;”

12) Strona 233, załącznik I rozdział III lit. a) ppkt 1.2 tiret trzecie:

- zamiast:* „— jeden lub więcej rejestratorów czasu, spełniający wymagania określone w rozdziale III pkt 4 lit. c).”
- powinno być:* „— jeden lub więcej rejestratorów czasu, spełniających wymagania określone w rozdziale III lit. c) pkt 4.”

- 13) Strona 233, załącznik I rozdział III lit. a) ppkt 5.2:
- zamiast:* „5.2. Częstotliwość rezonansu własnego i tłumienie drgań przyrządu pomiarowego muszą być takie, aby urządzenia wskazujące i rejestrujące były zdolne, w zakresie pomiarowym, do nadążania za zmianami przyspieszenia do wartości 2 m/s^2 nie przekraczając dopuszczalnych błędów.”
- powinno być:* „5.2. Częstotliwość rezonansu własnego i tłumienie drgań urządzenia mierzącego muszą być takie, aby przyrządy wskazujące i rejestrujące były zdolne, w zakresie pomiarowym, do nadążania za zmianami przyspieszenia do wartości 2 m/s^2 , nie przekraczając dopuszczalnych błędów.”
- 14) Strona 233, załącznik I rozdział III lit. a) ppkt 6.2:
- zamiast:* „6.2. Jeżeli mechanizm napędzający wykresówkę jest sterowany zegarem, to czas prawidłowej pracy zegara po jego całkowitym nakręceniu jest dłuższy o 10 % od najdłuższego okresu rejestrowanego na wykresówce.”
- powinno być:* „6.2. Jeżeli mechanizm napędzający wykresówkę jest sterowany zegarem, to czas poprawnej pracy zegara, po jego całkowitym nakręceniu, jest dłuższy o 10 % od najdłuższego okresu rejestrowanego na urządzeniu.”
- 15) Strona 233, załącznik I rozdział III lit. a) ppkt 7.1:
- zamiast:* „Urządzenia wskazujące przyrządu są oświetlone w sposób dostateczny; oświetlenie nie oślepia.”
- powinno być:* „Przyrządy wskazujące urządzenia są wyposażone we właściwe i niepowodujące oślepienia oświetlenie.”
- 16) Strona 233, załącznik I rozdział III lit. a) ppkt 7.2:
- zamiast:* „7.2. W normalnych warunkach użytkowania wszystkie wewnętrzne części urządzenia muszą być zabezpieczone przed dostępem wilgoci i kurzu. Ponadto, aby zapobiec ewentualnym ingerencjom, muszą być one dodatkowo zabezpieczone za pomocą obudowy, które można zaplombować.”
- powinno być:* „7.2. W normalnych warunkach użytkowania wszystkie wewnętrzne części urządzenia muszą być zabezpieczone przed dostępem wilgoci i kurzu. Ponadto, aby zapobiec ewentualnym ingerencjom, muszą być one zabezpieczone za pomocą obudów, które można zaplombować.”
- 17) Strona 233, załącznik I rozdział III lit. b):
- zamiast:* „b) Urządzenia wskazujące.”
- powinno być:* „b) Przyrządy wskazujące.”
- 18) Strona 234, załącznik I rozdział III lit. c) ppkt 1.1:
- zamiast:* „Wszystkie przyrządy, bez względu na rodzaj stosowanych w nich wykresówek (taśmy lub tarcze), muszą być wyposażone w znak umożliwiający prawidłowe ich włożenie, tak aby czas wskazywany przez zegar i oznaczenie czasu na wykresówce pokrywały się.”
- powinno być:* „Wszystkie urządzenia, bez względu na rodzaj stosowanych w nich wykresówek (taśmy lub tarcze), muszą być wyposażone w znak umożliwiający prawidłowe ich włożenie, tak aby czas wskazywany przez zegar odpowiadał oznaczeniu czasu na wykresówce.”
- 19) Strona 234, załącznik I rozdział III lit. c) ppkt 4.1:
- zamiast:* „Przyrząd kontrolny jest tak skonstruowany, aby możliwa była, jeśli trzeba za pomocą przełącznika, automatyczna i oddzielna rejestracja czterech różnych okresów aktywności wymienionych w art. 15 niniejszego rozporządzenia.”
- powinno być:* „Urządzenie rejestrujące jest tak skonstruowane, aby możliwa była, jeśli trzeba za pomocą przełącznika, automatyczna i oddzielna rejestracja czterech różnych okresów aktywności wymienionych w art. 15 niniejszego rozporządzenia.”
- 20) Strona 235, załącznik I rozdział III lit. e) pkt 1 akapit pierwszy:
- zamiast:* „Na płycie czołowej przyrządu muszą być umieszczone następujące oznaczenia:”
- powinno być:* „Na płycie czołowej urządzenia muszą być umieszczone następujące oznaczenia:”

- 21) Strona 235, załącznik I rozdział III lit. e) pkt 1 akapit pierwszy tiret trzecie:
- zamiast:* „— zakres pomiarowy prędkościomierza w postaci. » $V_{\min}$ ... km/h, $V_{\max}$ ... km/h«, oznaczenie to nie jest wymagane, jeżeli znajduje się na tabliczce znamionowej przyrządu.”
- powinno być:* „— zakres pomiarowy prędkościomierza w postaci. » $V_{\min}$ ... km/h, $V_{\max}$ ... km/h«, oznaczenie to nie jest wymagane, jeżeli znajduje się na tabliczce znamionowej urządzenia.”
- 22) Strona 235, załącznik I rozdział III lit. e) pkt 1 akapit drugi:
- zamiast:* „Wymagania te nie dotyczą przyrządów kontrolnych zatwierdzonych przed 10 sierpnia 1970 r.”,
- powinno być:* „Wymagania te nie dotyczą urządzeń rejestrujących zatwierdzonych przed 10 sierpnia 1970 r.”.
- 23) Strona 235, załącznik I rozdział III lit. e) pkt 2:
- zamiast:* „2. Tabliczka znamionowa jest wbudowana w przyrząd i zawiera następujące oznaczenia, które muszą być widoczne po zainstalowaniu przyrządu.”,
- powinno być:* „2. Tabliczka znamionowa jest wbudowana w urządzenie i zawiera następujące oznaczenia, które muszą być widoczne po zainstalowaniu urządzenia.”.
- 24) Strona 235, załącznik I rozdział III lit. e) pkt 2 tiret pierwsze:
- zamiast:* „— nazwa i adres producenta przyrządu,”,
- powinno być:* „— nazwa i adres producenta urządzenia.”.
- 25) Strona 235, załącznik I rozdział III lit. e) pkt 2 tiret pierwsze:
- zamiast:* „— stała przyrządu w postaci » $k = \dots$ obr/km« lub » $k = \dots$ imp/km«,”,
- powinno być:* „— stała urządzenia w postaci » $k = \dots$ obr./km« lub » $k = \dots$ imp./km«,”.
- 26) Strona 235, załącznik I rozdział III lit. e) pkt 2 tiret szóste, tekst nad rysunkiem:
- zamiast:* „w przypadku gdy przyrząd kontrolny jest wrażliwy na kąt pochylenia w takim stopniu, że na skutek zmiany pochylenia jego wskazania mogą przekroczyć błędy dopuszczalne, wówczas dopuszczalny kąt pochylenia podany jest w sposób następujący:”,
- powinno być:* „w przypadku gdy urządzenie rejestrujące jest wrażliwe na kąt pochylenia w takim stopniu, że na skutek zmiany pochylenia jego wskazania mogą przekroczyć błędy dopuszczalne, wówczas dopuszczalny kąt pochylenia podany jest w sposób następujący:”.
- 27) Strona 235, załącznik I rozdział III lit. e) pkt 2 tiret szóste, tekst pod rysunkiem:
- zamiast:* „gdzie α oznacza kąt między poziomem a płaszczyzną płyty czołowej przyrządu (ustawionego w prawidłowym położeniu), przy którym przyrząd jest wzorcowany, natomiast β i γ oznaczają odpowiednio maksymalne dopuszczalne odchylenia do góry i do dołu od kąta wzorcowania.”,
- powinno być:* „gdzie α oznacza kąt między poziomem a płaszczyzną płyty czołowej urządzenia (ustawionego w prawidłowym położeniu), przy którym urządzenie jest wzorcowane, natomiast β i γ oznaczają odpowiednio maksymalne dopuszczalne odchylenia do góry i do dołu od kąta wzorcowania.”.
- 28) Strona 235, załącznik I rozdział III lit. f):
- zamiast:* „f) Błędy graniczne dopuszczalne (urządzeń wskazujących i rejestrujących)”,
- powinno być:* „f) Błędy graniczne dopuszczalne (przyrządów wskazujących i rejestrujących)”.
- 29) Strona 236, załącznik I rozdział III lit. f) pkt 4:
- zamiast:* „4. Błędy graniczne dopuszczalne podane w pkt 1–3 obowiązują dla temperatur w zakresie 0–40 °C, przy czym temperatura musi być mierzona blisko przyrządu.”,
- powinno być:* „4. Błędy graniczne dopuszczalne podane w pkt 1–3 obowiązują dla temperatur w zakresie pomiędzy 0 a 40 °C, przy czym temperatura musi być mierzona w pobliżu urządzenia.”.

30) Strona 236, załącznik I rozdział IV lit. a) pkt 1 akapit trzeci:

zamiast: „Ponadto musi być możliwe dokonywanie na nich zapisów nie uszkadzając ich i nie wpływając na zatarcie czytelności informacji, określonej w art. 15 ust. 5 niniejszego rozporządzenia.”,

powinno być: „Ponadto musi być możliwe dokonywanie na nich zapisów nie uszkadzając ich i nie wpływając na zatarcie czytelności informacji określonych w art. 15 ust. 5 niniejszego rozporządzenia.”.

31) Strona 236, załącznik I rozdział IV lit. a) pkt 2 akapit drugi:

zamiast: „Jeżeli kilka tarcz jest łączonych razem w celu zwiększenia pojemności ciągłego zapisu bez ingerencji obsługi, wówczas połączenia między poszczególnymi tarczami są wykonane w taki sposób, aby w punkcie przejścia z jednej tarczy na drugą nie powstawały przerwy ani zapisy nie nakładały się na siebie.”,

powinno być: „Jeżeli kilka tarcz jest łączonych razem w celu zwiększenia pojemności ciągłego zapisu bez ingerencji obsługi, wówczas połączenia między poszczególnymi tarczami są wykonane w taki sposób, aby w punkcie przejścia z jednej tarczy na drugą nie powstawały przerwy zapisów ani zapisy nie nakładały się na siebie.”.

32) Strona 237, załącznik I rozdział IV lit. c) akapit pierwszy tiret trzeciej:

zamiast: „znak homologacji typu lub typów przyrządów kontrolnych, w których wykresówka może być używana,”,

powinno być: „znak homologacji typu lub typów urządzeń rejestrujących, w których wykresówka może być używana,”.

33) Strona 237, załącznik I rozdział V nagłówek:

zamiast: „V. INSTALACJA PRZYRZĄDU KONTROLNEGO”,

powinno być: „V. INSTALACJA URZĄDZENIA REJESTRUJĄCEGO”.

34) Strona 237, załącznik I rozdział V pkt 1 i 2:

zamiast: „1. Przyrząd kontrolny jest umieszczany w pojeździe w taki sposób, aby kierowca mógł ze swojego miejsca wyraźnie widzieć prędkościomierz, licznik długości drogi i zegar, a jednocześnie wszystkie części tych przyrządów, włącznie z elementami napędzającym były zabezpieczone przed przypadkowym uszkodzeniem.

2. Musi być możliwe dopasowanie stałej przyrządu kontrolnego do współczynnika charakterystyki pojazdu za pomocą odpowiedniego urządzenia, znanego pod nazwą adaptera.

Pojazdy posiadające dwa lub więcej współczynników przełożeń tylnego mostu są wyposażone w urządzenie przełączające, dzięki któremu różne przełożenia mogą być automatycznie dopasowane do przełożenia, dla którego przyrząd został zainstalowany w pojeździe.”,

powinno być: „1. Urządzenie rejestrujące jest umieszczane w pojeździe w taki sposób, aby kierowca mógł ze swojego miejsca wyraźnie widzieć prędkościomierz, licznik długości drogi i zegar, a jednocześnie wszystkie części tych przyrządów, włącznie z elementami napędzającymi były zabezpieczone przed przypadkowym uszkodzeniem.

2. Musi być możliwe dopasowanie stałej urządzenia rejestrującego do współczynnika charakterystycznego pojazdu za pomocą odpowiedniego urządzenia, znanego pod nazwą adaptera.

Pojazdy posiadające dwa lub więcej współczynników przełożeń tylnej osi są wyposażone w urządzenie przełączające, dzięki któremu różne przełożenia mogą być automatycznie dopasowane do przełożenia, dla którego urządzenie rejestrujące zostało dopasowane do pojazdu.”.

35) Strona 237, załącznik I rozdział V pkt 3 akapit pierwszy:

zamiast: „Po zainstalowaniu i sprawdzeniu przyrządu należy zamocować w pojeździe, obok lub wewnątrz przyrządu, tabliczkę pomiarową, w taki sposób aby była łatwo widoczna. Po każdej kontroli przeprowadzonej przez uprawnionego instalatora lub warsztat, która wykaże konieczność zmiany ustawień instalacyjnych przyrządu, należy zamocować nową tabliczkę w miejsce starej.”,

powinno być: „Po zainstalowaniu i sprawdzeniu urządzenia należy zamocować w pojeździe, obok lub wewnątrz urządzenia, tabliczkę pomiarową, w taki sposób aby była łatwo widoczna. Po każdej kontroli przeprowadzonej przez uprawnionego instalatora lub warsztat, która wykaże konieczność zmiany ustawień instalacyjnych przyrządu, należy zamocować nową tabliczkę w miejsce starej.”.

- 36) Strona 237, załącznik I rozdział V pkt 4 akapit pierwszy lit. b):
zamiast: „b) oba zakończenia połączenia między przyrządem kontrolnym i pojazdem;”,
powinno być: „b) oba zakończenia połączenia między urządzeniem rejestrującym i pojazdem;”.
- 37) Strona 238, załącznik I rozdział V pkt 4 akapit pierwszy lit. d):
zamiast: „d) mechanizm przełączający w pojazdach o więcej niż dwóch przełożeniach mostu;”,
powinno być: „d) mechanizm przełączający w pojazdach o dwóch lub więcej przełożeniach osi;”.
- 38) Strona 238, załącznik I rozdział V pkt 4 akapit pierwszy lit. f):
zamiast: „wymagane osłony, zgodnie z rozdziałem III lit. a) ppkt 7.2.”,
powinno być: „wymagane osłony zgodnie z rozdziałem III lit. a) ppkt 7.2.”.
- 39) Strona 238, załącznik I rozdział VI pkt 1:
zamiast: „1. Świadectwo legalizacji nowych i naprawionych przyrządów
Każdy przyrząd, zarówno nowy jak i naprawiony, posiada świadectwo legalizacji swojego działania oraz dokładności wskazań i rejestracji, w granicach błędów określonych w rozdziale III pkt 1 lit. f), za pomocą plombowania zgodnie z rozdziałem V ust. 4 lit. f).
W tym celu Państwa Członkowskie mogą ustanowić wstępna weryfikację obejmującą sprawdzenie i potwierdzenie zgodności nowego lub naprawionego przyrządu z homologowanym typem wzoru i/lub wymaganiami niniejszego rozporządzenia i jego załączników lub mogą przekazać uprawnienia do uwierzytelniania producentom lub ich upoważnionym przedstawicielom.”
powinno być: „1. Poświadczanie nowych i naprawionych urządzeń
Każde urządzenie, zarówno nowe jak i naprawione, podlega poświadczeniu w zakresie poprawności swojego działania oraz dokładności wskazań i rejestracji, w granicach błędów określonych w rozdziale III lit. f) pkt 1, za pomocą plombowania zgodnie z rozdziałem V pkt 4 lit. f).
W tym celu państwa członkowskie mogą ustanowić legalizację pierwotną obejmującą sprawdzenie i potwierdzenie zgodności nowego lub naprawionego urządzenia z homologowanym typem i/lub wymaganiami niniejszego rozporządzenia i jego załączników lub mogą przekazać uprawnienia do poświadczania producentom lub ich upoważnionym przedstawicielom.”
- 40) Strona 238, załącznik I rozdział VI pkt 2 akapit pierwszy:
zamiast: „Po zamontowaniu w pojeździe, przyrząd oraz cała instalacja są zgodne z przepisami dotyczącymi maksymalnych dopuszczalnych błędów określonych w rozdziale III lit. f) pkt 2.”,
powinno być: „Po zamontowaniu w pojeździe urządzenie oraz cała instalacja są zgodne z przepisami dotyczącymi maksymalnych dopuszczalnych błędów określonych w rozdziale III lit. f) pkt 2.”.
- 41) Strona 238, załącznik I rozdział VI pkt 3 lit. a) akapit pierwszy:
zamiast: „Okresowe badania przyrządów zamontowanych w pojazdach są przeprowadzane co dwa lata, przy czym mogą być przeprowadzane przy okazji okresowego badania technicznego.”,
powinno być: „Okresowe badania urządzeń zamontowanych w pojazdach są przeprowadzane co dwa lata, przy czym mogą być przeprowadzane przy okazji okresowego badania technicznego.”.
- 42) Strona 238, załącznik I rozdział VI pkt 3 lit. a) akapit drugi tiret pierwsze:
zamiast: „— sprawdzenie czy przyrząd funkcjonuje prawidłowo.”,
powinno być: „— sprawdzenie, czy urządzenie działa prawidłowo.”.
- 43) Strona 238, załącznik I rozdział VI pkt 3 lit. a) akapit drugi tiret drugie:
zamiast: „— sprawdzenie czy przyrząd opatrzony jest znakiem homologacji typu.”,
powinno być: „— sprawdzenie czy urządzenie opatrzone jest znakiem homologacji typu.”.
- 44) Strona 238, załącznik I rozdział VI pkt 3 lit. a) akapit drugi tiret czwarte:
zamiast: „— sprawdzenie czy plomby na przyrządzie i na innych częściach instalacji są w stanie nienaruszonym.”,
powinno być: „— sprawdzenie czy plomby na urządzeniu i na innych częściach instalacji są w stanie nienaruszonym.”.

- 45) Strona 238, załącznik I rozdział VI pkt 3 lit. b):
- zamiast:* „b) Badanie mające na celu stwierdzenie zgodności z postanowieniem rozdziału III pkt 3 lit. f) dotyczącym maksymalnych dopuszczalnych błędów w eksploatacji jest przeprowadzane co najmniej raz na sześć lat, przy czym każde Państwo Członkowskie może ustalić krótszy odstęp między takimi badaniami, dotyczący pojazdów zarejestrowanych na swoim terytorium. Po takim badaniu należy dokonać wymiany tabliczki pomiarowej.”,
- powinno być:* „b) Badanie mające na celu stwierdzenie zgodności z postanowieniem rozdziału III lit. f) pkt 3 dotyczącym maksymalnych dopuszczalnych błędów w użytkowaniu jest przeprowadzane co najmniej raz na sześć lat, przy czym każde państwo członkowskie może ustalić krótszy odstęp między takimi badaniami, dotyczący pojazdów zarejestrowanych na swoim terytorium. Po takim badaniu należy dokonać wymiany tabliczki pomiarowej.”.
- 46) Strona 238, załącznik I rozdział VI pkt 4:
- zamiast:* „Wyznaczanie błędów po zainstalowaniu i podczas użytkowania jest wykonywane w następujących warunkach, które stanowią normalne warunki badań.”,
- powinno być:* „Wyznaczanie błędów po zainstalowaniu i podczas użytkowania jest wykonywane w następujących warunkach, które stanowią warunki odniesienia.”.
- 47) Strona 239, załącznik II:
- Pod tytułem załącznika dodaje się tytuł rozdziału I w brzmieniu:
„I. ZNAK HOMOLOGACJI TYPU”.
- 48) Strona 239, załącznik II rozdział I pkt 1 tiret drugie:
- zamiast:* „— numeru homologacji typu odpowiadającego numerowi świadectwa homologacji typu wydanego na wzór przyrządu kontrolnego lub wykresówki, umieszczonego bezpośrednio obok wymienionego prostokąta.”,
- powinno być:* „— numeru homologacji typu odpowiadającego numerowi świadectwa homologacji typu wydanego na wzór urządzenia rejestrującego lub wykresówki, umieszczonego bezpośrednio obok wymienionego prostokąta.”.
- 49) Strona 239, załącznik II rozdział I pkt 2:
- zamiast:* „2. Znak homologacji typu jest umieszczony na tabliczce znamionowej każdego przyrządu oraz na każdej wykresówce. Nie można go zetrzeć i zawsze jest wyraźnie czytelny.”,
- powinno być:* „2. Znak homologacji typu jest umieszczony na tabliczce znamionowej każdego urządzenia oraz na każdej wykresówce. Nie można go zetrzeć i zawsze jest wyraźnie czytelny.”.
- 50) Strona 240, załącznik II rozdział II „Świadectwie homologacji typu” tiret pierwsze i drugie:
- zamiast:* „Uwaga dotycząca (1):
— homologacji typu przyrządu kontrolnego
— wycofania homologacji typu przyrządu kontrolnego”,
- powinno być:* „Uwaga dotycząca (1):
— homologacji typu urządzenia rejestrującego
— wycofania homologacji typu urządzenia rejestrującego”.
- 51) Strona 240, załącznik II rozdział II „Świadectwo homologacji typu” pkt 10:
- zamiast:* „10. Typ lub typy przyrządów kontrolnych, dla których przeznaczona jest wykresówka”,
- powinno być:* „10. Typ lub typy urządzeń rejestrujących, dla których przeznaczona jest wykresówka”.
-